

Ang Pinadayag ni Jesu-Cristo - Numero Uno

Mga Binhi sa Pinadayag: Pagpadayag sa Propetikong Habol gikan sa mga Sambingay ngadto sa Katapusang Pasidaan

Jeff Pippenger

2023-07-29

Ang Tinipong Bansa sa Amerika piho nga giila sa Biblia. Adunay daghang mga teksto sa Biblia nga piho nga nagaila sa Tinipong Bansa sa Amerika sa katapusan sa kalibotan. Sa pinadayag kapitulo trese, ang Tinipong Bansa sa Amerika mao ang ikaduhang mananap, o ang mananap nga may duha ka sungay nga mitungha gikan sa yuta ug nagdili sa tibuok kalibotan sa pagpalit o pagbaligya—gawas kon aduna sila sa marka sa mananap.

Ug nakita ko ang laing mananap nga mitungha gikan sa yuta; ug siya may duha ka sungay nga sama sa karnero, ug misulti siya ingon sa usa ka dragon. Ug gigamit niya sa atubangan niini ang tanang gahum sa nahaunang mananap, ug gipasimba niya sa nahaunang mananap ang yuta ug ang mga nanagpuyo niini, kansang makamatay nga samad naayo. Ug nagbuhat siya ug dagkong mga katingalahan, sa pagkaagi nga iyang gipakanaug ang kalayo gikan sa langit ngadto sa yuta atubangan sa mga tawo, ug gilimbongan niya ang mga nanagpuyo sa yuta pinaagi sa mga milagro nga gihatag kaniya ang gahum sa pagbuhat sa atubangan sa mananap; nga nagaingon ngadto sa mga nanagpuyo sa yuta nga sila maghimo ug larawan alang sa mananap nga may samad pinaagi sa espada, ug nabuhi. Ug gihatagan siya ug gahum sa paghatag ug gininhawa sa larawan sa mananap, aron ang larawan sa mananap makasulti ug makapahimo nga pagapatyon ang tanan nga dili mosimba sa larawan sa mananap. Ug iyang gipadawat ang tanan, gagmay ug dagko, dato ug kabos, mga gawasnon ug mga ulipon, ug usa ka timaan diha sa ilang toong kamot, o diha sa ilang mga agtang; ug nga walay bisan kinsa nga makapalit o makabaligya gawas siya nga may timaan, o ngalan sa mananap, o gidaghanon sa iyang ngalan.

Ania ang kaalam. Ang adunay pagsabot maoy mag-ihap sa gidaghanon sa mananap: kay kini mao ang gidaghanon sa usa ka tawo; ug ang iyang gidaghanon mao ang unom ka gatus ug kan-uman ug unom. Pinadayag 13:11–18.

Adunay pito ka nag-unang profetikong mga kinaiya niining tudloana nga nalangkit sa mananap sa yuta nga may duha ka sungay. Iyang gigamit ang gahum sa mananap nga nag-una kaniya; iyang gipasimba ang tanang katawhan sa kalibotan sa mananap nga nag-una kaniya; naghimo siya ug dagkong mga katingalahan nga makita sa tanang tawo; iyang gilimbongan ang tibuok kalibotan ug gimandoan ang kalibotan sa paghimo ug usa ka larawan sa mananap nga nag-una kaniya; iyang gihatagan ug kinabuhi ang larawan sa mananap ug kini misulti; iyang gipugos, uban sa silot nga kamatayon, ang tibuok kalibotan sa pagsimba sa larawan sa mananap; ug iyang gipugos ang tibuok kalibotan sa pagdawat sa marka diha sa agtang o sa kamot ug gidid-an ang pagpamalit ug pagbaligya batok niadtong wala sa marka, ngalan, o numero sa mananap.

Ang buluhaton sa paglimbong nga nahimo sa mananap nga mitungha “gikan sa yuta” diha sa bersikulo onse delusibo ug gamhanan kaayo nga kini “naglimbong kanila nga nanagpuyo sa yuta.” Ang tibuok kalibotan pagalimbonon sa Estados Unidos. Kana mao, gawas sa iglesya sa Dios—ang tibuok kalibotan pagailad-on ngadto sa pagdawat sa timaan sa anticristo. Ang mga hitabo sa tagna nga nag-una niining pangkalibotang paglimbong nagsugod na karon.

Adunay mga sugilanon gikan sa Biblia nga nahibaloan sa kadaghanan, bisan pa man kon sa mabaw lamang nga lebel. Kadaghanan nakadungog na mahitungod sa mga pag-atubangay ni Moises ug ni Paraon, ni Daniel ug ni Nabucodonosor, o ni Jesus ug ni Pilato. Ang mga tawo nakaila niining mga sugilanon sa Biblia sa nagkalainlaing lebel sa pagsabot, apan dili kinahanglan nga ilang maila nga ang tagna sa Biblia direkta ug sa tino kaayo nga paagi nagaila sa mga hari ug mga gingharian. Tinuod gayud kini sa kaso ni Moises, Daniel, ug ni Cristo. Ang Egipto, Babilonia, ug Roma tanan gilauman nang piho sa tagna sa Biblia sa wala pa ang kasaysayan diin ilang gituman ang mga panagna mahitungod sa ilang tagsatagsa ka gingharian. Ang Dios dili gayud mausab.

Kay Ako mao si Jehova, Ako dili mausab; busa kamo, mga anak ni Jacob, wala malaglag. Malakias 3:6.

Si Jesu-Cristo mao sa gihapon kagahapon, ug karon, ug hangtod sa kahangtoran. Hebreohanon 13:8.

Ang kamatuoran nga ang Dios dili gayod mausab nagtugot kanato sa paggamit sa yano nga lohika sa atong pagtagad sa mananap sa yuta nga may duha ka sungay sa Pinadayag trese. Tungod kay nahibalo kita nga ang Dios sa tin-aw mipadayag ug mga tagna nga direkta nga nag-ila sa mga gingharian sa Egipto, Babilonia, ug Roma samtang ang matag usa kanila nakig-uban ug naglutos sa iglesya sa Dios, mahimo natong mapalig-on ang pipila ka mga kamatuoran mahitungod sa mananap sa yuta sa Pinadayag trese. Ang mananap sa yuta, sama sa Egipto, Babilonia, ug Roma, paga-ilhon sa tin-aw sa tagna sa Biblia sa dili pa ang kasaysayan diin matuman ang tagna mahitungod nianang nasora. Moingon ako nga mahimo natong mapalig-on kining kamatuorana pinasikad sa usa ka yano kaayo apan mahinungdanon nga lagda sa Biblia. Ang maong lagda nagapaila nga ang kamatuoran mapalig-on pinasikad sa pagpamatuod sa duha.

Pinaagi sa pulong sa duha ka mga saksi, o tulo ka mga saksi, ang angayan sa kamatayon pagapatyon; apan pinaagi sa pulong sa usa lamang ka saksi siya dili pagapatyon. Deuteronomio 17:6.

Dili mahimong motindog ang usa ka saksi batok sa usa ka tawo tungod sa bisan unsang kasal-anan, o tungod sa bisan unsang sala, sa bisan unsang sala nga iyang nabuhat: pinaagi sa baba sa duha ka mga saksi, o pinaagi sa baba sa tulo ka mga saksi, pagatukoron ang maong butang. Deuteronomio 19:15.

Kini ang ikatulong higayon nga moanhi ako kaninyo. Pinaagi sa baba sa duha o tulo ka mga saksi ang matag pulong pagatukoron. 2 Corinto 13:1.

Batok sa usa ka anciano ayaw dawata ang usa ka sumbong gawas kon sa atubangan sa duha o tulo ka mga saksi. 1 Timoteo 5:19.

Ang propesiya sa Biblia nagtagna sa pagkapukan sa karaang Ehipto sa dihang ang Dios nakig-atubang sa mapinasukihong Paraon sa Ehipto. Ang propesiya sa Biblia nagtagna sa pagsaka ug pagkapukan sa karaang Babilonia samtang nakig-atubang usab sa mga mapinasukihong hari sa Babilonia. Ang propesiya sa Biblia nagtagna sa pagsaka ug pagkapukan sa imperyo sa paganong Roma ug nagpaila ug nakig-atubang sa mga dunot nga representante sa Roma. Ang pagkamakanunayon sa dili gayud mausab nga kinaiya sa Dios nagapaila nga ang labing mahinungdanong gingharian nga gihisgotan sulod sa propesiya sa Biblia—ang mananap sa yuta sa Pinadayag trese—sa walay pagduha-duha pagailhon pinaagi sa propesiya sa Biblia.

Sa dihang matuman ang tagna mahitungod sa mananap sa yuta diha sa Pinadayag 13, ang iglesia sa Dios moatubang sa komprontasyon batok sa politikal ug relihiyosong pagpangulo sa mananap sa yuta, sumala sa paghulagway sa tagna pinaagi nila Moises, Daniel, ug Cristo. Ang propetikong papel sa Tinipong Bansa sa Amerika sa katapusan sa kalibutan maoy usa sa pangunang mga hilisgutan sa tagna sa Biblia. Samtang atong palamboon ang biblikanhong kasayoran nga nagaila sa papel sa Tinipong Bansa sa Amerika diha sa tagna sa Biblia, atong gamiton ang mga lagda nga makaplagan sulod sa Biblia, kay ang Pulong sa Dios wala magkinahanglan ug tawhanong paghubad. Ang karaang Israel gihatagan ug mga lagda sa seremonyal, mga lagda sa panglawas, napulo ka lagdang moral, mga lagda alang sa agrikultura, ug uban pa. Ang Dios mahinuklogon sa kahapsay.

Buhata ang tanang butang sa angayan ug may kahapsay. 1 Corinto 14:40.

Ang biblikanhong talaan wala maghatag ug bisan unsang pagpamatuod nga nagpakita nga ang usa ka tawo mapanalanginan pinaagi lamang sa pagsalikway sa mga lagda nga gihatag sa Dios. Kinsa man ang makadahom nga mapanalanginan kon iyang pasagdan ang mga lagda sa paghubad sa tagna nga gitukod diha sa ug pinaagi sa Biblia alang sa katuyoan sa pagtuon sa tagna?

Umari kamo karon, ug magtinambagay kita, nagaingon ang Ginoo: bisan ang inyong mga sala mapula sama sa eskarlata, maputi sila sama sa niyebe; bisan mapula sila sama sa mapulang kupas, mahimo silang sama sa balhibo sa karnero. Isaías 1:18.

Samtang atong gamiton ang mga lagda sa Biblia, tugotan nato ang Biblia mismo sa pag-establisar ug pagpamatuod kon ang mga lagda tinuod ba o bakak. Sama sa tanang nagkalainlaing lagda sa Dios, aduna sa kanunay usa ka satanikong peke nga hulad sa mga lagda. Busa, usa kini ka kinahanglanon nga sa dihang ang usa ka lagda gamiton aron sa pag-establisar sa usa ka kamatuoran, ang kamatuoran nga naila ug ang lagda nga gigamit kinahanglan kapwa sulayan.

Mga hinigugma, ayaw kamo pagtuo sa matag espiritu, kondili sulayi ninyo ang mga espiritu kon sila ba gikan sa Dios; kay daghang mini nga mga manalagna ang migula ngadto sa kalibotan. 1 Juan 4:1.

Laing katuyoan, labaw pa sa pag-ila sa profetikong papel sa Estados Unidos niining pagtuona, mao ang pag-ila sa tinagong mensahe gikan sa basahon sa Pinadayag nga gitago ni Jesus hangtod niining piho nga kaliwatan.

Ang mga butang nga tinago iya sa Ginoo nga atong Dios; apan ang mga butang nga gipadayag iya kanato ug sa atong mga anak sa walay kataposan, aron atong buhaton ang tanang mga pulong niining Kasugoan. Deuteronomio 29:29.

Ang mga tinagong butang sa Dios sa pagpanagna nga gipadayag adunay katuyoan nga tugotan kadtong makadawat sa tinago sa pagtuman sa Iyang balaod. Ang mga tawo makahimo lamang sa pagtuman sa Iyang balaod kon kini naisulat na sa ilang kasingkasing. Ang tinago nga ginabuksan diha sa basahon sa Pinadayag kabahin sa proseso sa Balaang Espiritu sa pagsulat sa balaod sa Dios sa atong kinahiladman ug sa atong mga kasingkasing. Ang tinago nga gibuksan alang sa katawhan sa Dios, sa dihang ug kon kini dawaton pinaagi sa pagtuo, nagapahimutang sa bag-ong pakigsaad.

Ania karon, moabut ang mga adlaw, nagaingon ang Ginoo, nga magahimo ako ug bag-ong pakigsaad uban sa balay sa Israel, ug uban sa balay sa Juda: Dili sumala sa pakigsaad nga akong gihimo uban sa ilang mga amahan sa adlaw nga gikuptan ko sila sa kamot aron pagulaon sila gikan sa yuta sa Egipto; nga ilang gilapas ang akong pakigsaad, bisan pa nga ako mao ang ilang bana, nagaingon ang Ginoo: Apan kini mao ang pakigsaad nga akong pagahimoon uban sa balay sa Israel; Human niadtong mga adlaw, nagaingon ang Ginoo, igabutang ko ang akong balaod sa ilang kinasuloran, ug isulat ko kini sa ilang mga kasingkasing; ug ako mahimong ilang Dios, ug sila mahimong akong katawohan. Jeremias 31:31–33.

“Sa kaulahiang mga adlaw sa kasaysayan niining kalibotana, ang tugon sa Dios uban sa Iyang katawhang nagabantay sa Iyang mga sugo kinahanglan pagabag-uhon.” Review and Herald, Pebrero 26, 1914.

Pinadayag 1:1–3 Ang Katapusang Mensahe sa Pahimangno:

Ang Pagpadayag ni Jesu-Cristo, nga gihatag sa Dios kaniya, aron ipakita sa iyang mga ulipon ang mga butang nga kinahanglan sa dili madugay matuman; ug iyang gipadala ug gipahibalo kini pinaagi sa iyang manulonda ngadto sa iyang ulipon nga si Juan: Nga nagpatotoo sa pulong sa Dios, ug sa pagpanghimatuod ni Jesu-Cristo, ug sa tanang mga butang nga iyang nakita. Bulahan siya nga nagabasa, ug sila nga nagapamati sa mga pulong niini nga panagna, ug nagabantay sa mga butang nga nahisulat dinhi: kay ang panahon haduol na. Pinadayag 1:1–3.

Ang unang tulo ka bersikulo sa Kapitulo uno sa Pinadayag nagpaila nga ang “Pagpadayag ni Jesu-Cristo” mao ang katapusang mensahe alang sa katawhan. Tin-aw nga kini usa ka mensahe, tungod kay ang “Pagpadayag ni Jesu-Cristo” gihatag Kaniya sa Langitnong Amahan aron ipakita sa Iyang mga ulipon ang “mga butang nga kinahanglan sa dili madugay mahitabo.”

Gisugo kita sa paghunahuna nga ang “Espiritu Santo maoy nag-umol sa mga butang sa maong paagi, sa paghatag sa tagna” ug usab “sa mga hitabo nga gihulagway.”

“Ang Espiritu Santo maoy nag-umol sa mga butang sa ingon niana, sa paghatag sa profesiya ug sa mga hitabo nga gihulagway, aron itudlo nga ang tawhanong galamiton kinahanglan nga mahimulag sa panan-aw, matago diha kang Cristo, ug nga ang Ginoong Dios sa langit ug ang Iyang balaod kinahanglan nga bayawon. Basaha ang basahon ni Daniel. Hisguti, matag punto, ang kasaysayan sa mga gingharian nga girepresentar didto.” Testimonies to Ministers, 112.

Ang “mga hitabo nga gihulagway” ug usab ang “paghatag sa tagna” diha sa unang tulo ka bersikulo sa unang kapitulo sa Pinadayag espesipikong naghulagway sa sunod-sunod nga proseso kon sa unsang paagi ang Dios nakigpahibalo sa mga tawo, ug usab nagpaila nga ang mensahe nga gipahibalo gitawag nga “ang Pinadayag ni Jesu-Cristo.”

Unya gibuhat ni Jesu-Cristo ang duha ka butang bahin sa mensahe nga iyang nadawat gikan sa Dios. Iyang gipadala ang mensahe pinaagi sa iyang manulonda, ug iyang gipadayag usab ang iyang mensahe pinaagi nianang manulonda. Dayon gidala sa iyang manulonda ang mensahe ngadto sa manalagna nga si Juan, nga misulat niini ug mipadala niini ngadto sa mga iglesia alang kanimo ug kanako. Ang unang tulo ka bersikulo “gihulma” sa “Espiritu Santo” aron ipasiugda ang “mensahe” ug ang “proseso sa komunikasyon” nga nalangkit sa paghatud sa mensahe.

Ang tulo ka bersikulo nga atong ginakonsiderar nagpresentar sa katapusang mensahe ngadto sa katawhan, apan dili lamang kay katapusang mensahe—labaw pa ka importante, ang tulo ka bersikulo nagrepresentar sa katapusang mensahe sa “pasidaan” ngadto sa planetang yuta. Ang kinaiya sa mensahe ingon nga “pasidaan” mailhan sa dihang ang usa ka hut-ong sa mga tawo ilhon ingon nga “bulahan” tungod kay ilang gibasa, nadungog, ug gitipigan “ang mga butang nga nahisulat didto.” Adunay usa ka hut-ong sa mga tawo nga dili mobasa ni mamati sa usa ka pasidaan nga girepresentar isip “ang Pinadayag ni Jesu-Cristo.” Imposible alang kanila nga mamahimong bulahan. Klaro nga kon adunay usa ka hut-ong nga bulahan tungod sa pagbasa, pagpamati, ug pagtuman sa mga butang nga nahisulat, nan adunay usab usa ka hut-ong nga dili bulahan. Basahon ba sa usa ka tawo, pamtan, ug tumanon ang mensahe sa Pinadayag ni Jesu-Cristo? Kon mao, siya mahimong bulahan; kon dili, siya mahimong tinunglo.

“Nagaingon ang manalagna: ‘Bulahan ang nagabasa’—aduna’y mga dili mobasa; ang panalangin dili alang kanila. ‘Ug ang mga mamati’—aduna usab’y pipila nga magdumili sa pagpaminaw sa bisan unsang butang mahitungod sa mga tagna; ang panalangin dili alang niining matang sa mga tawo. ‘Ug nagabantay sa mga butang nga nahisulat diha niana’—daghan ang magdumili sa pagtagad sa mga pasidaan ug mga pagtulon-an nga anaa sa Pinadayag; walay bisan kinsa kanila ang makiangkon sa gisaad nga panalangin. Ang tanan nga nagabiaybiay sa mga suliran sa tagna ug nagayubit sa mga simbolo nga dinhi gihatag sa maligdong nga paagi, ang tanan nga magdumili sa pag-usab sa ilang kinabuhi ug sa pagpangandam alang sa pag-anhi sa Anak sa tawo, mamahimong walay panalangin.” The Great Controversy, 341.

Ang pahayag nga “ang panahon haduol na” diha sa bersikulo tres nagtimaan nga adunay usa ka piho nga panahon sa dihang ang kataposang mensahe sa pasidaan moabut sa kasaysayan. “Ang panahon,”—(usa ka piho nga panahon) “haduol na.” Usa ka piho nga panahon hapit na moabut, kay haduol na kini, ug ang katawohan sa Dios (girepresentahan ni Juan) makasabot sa mensahe sa dili pa moabut ang “panahon.” Gisulat ni Juan ang basahon sa Pinadayag sa mga ulahing bahin sa unang siglo, apan kining mga bersikulo nagpakaila nga adunay usa ka punto sa kasaysayan, taas na kaayo human sa tuig 100, sa dihang ang kataposang mensahe sa pasidaan igamantala. Sa dihang kana nga “panahon” “haduol na,” ang mensahe nga nagpakaila sa “mga butang nga kinahanglan sa dili madugay mahitabo” igapadayag ngadto sa mga alagad sa Dios.

Niining sunod-sunod nga mga artikulo, gamiton ang Biblia ug ang mga sinulat ni Ellen White ingon nga awtoridad aron pagpalig-onon ang pagpasabot sa mga tudling sa Biblia nga among hisgutan.

Atong usab hisgutan ang mga lagda sa paghubad sa tagna nga gitigom ni William Miller ug ang mga lagda nga giila sa kompilasyon nga giulohan og Prophetic Keys. Atong gamiton usab ang pagtuon sa tagna nga gitawag og Habakkuk's Tables.

Wala kami magtinguha sa paghubit sa matag lagda nga among gigamit. Alang sa kabinub-on, among hisgutan lamang ang kompilasyon sa Prophetic Keys alang sa bisan kinsa nga buot mobasa sa mas detalyadong pamatuod sa maong lagda. Uban sa serye sa Habakkuk's Tables, among tuyo nga ipunting ang pipila ka mga presentasyon diin ang usa ka hilisgutan nga among hisgutan sa hamubo, pagatuki-on sa mas lawom nga paagi.

Samtang magpadayon kita sa pagtuon sa basahon sa Pinadayag, among giawhag ang publikong tubag, apan motubag lamang kami sa mga ambag nga makatampo sa nagpadayon nga pagtuon. Ang sakop sa among paghisgot maglakip sa kasamtangang sunod-sunod nga mga presentasyon, sa mga lagda sa pagtagna nga among gigamit, ug sa kasayoran nga makita diha sa mga Lamisa ni Habakkuk.

Ang Pinadayag ni Jesu-Cristo, nga gihatag sa Dios kaniya, aron ipakita sa iyang mga ulipon ang mga butang nga sa dili madugay kinahanglan mahitabo; ug iyang gipadala ug gipadayag kini pinaagi sa iyang manulonda ngadto sa iyang ulipon nga si Juan: Siya nga nagpanghimatuod sa pulong sa Dios, ug sa pagpamatuod ni Jesu-Cristo, ug sa tanang mga butang nga iyang nakita. Bulahan siya nga nagabasa, ug sila nga nagapatalinghug sa mga pulong niini nga tagna, ug nagabantay niadtong mga butang nga nahisulat dinhi: kay haduol na ang panahon. Pinadayag 1:1–3.

Ang Gregong pulong nga gihubad nga “gipasabot pinaagi sa ilhanan” nagpasabot og “ipaila” o “ipakita.” Iyang gipadala ang mensahe pinaagi sa “iyang” manulonda ug iyang gipaila kini pinaagi sa “iyang” manulonda. Ang “iyang” manulonda mao si Gabriel.

“Ang mga pulong sa manulonda, ‘Ako si Gabriel, nga nagtindog sa atubangan sa Dios,’ nagapakita nga siya nagkupot ug usa ka hataas nga kahimtang sa dungog diha sa mga sawang sa langit. Sa dihang mianhi siya nga may usa ka mensahe alang kang Daniel, siya miingon, ‘Walay bisan usa nga nagatindog uban kanako niining mga butanga, gawas kang Miguel [Cristo] nga inyong Prinsipe.’ Daniel 10:21. Mahitungod kang Gabriel, ang Manluluwas nagsulti diha sa Pinadayag, nga nagaingon nga ‘Iyang gipadala kini ug gipakita pinaagi sa Iyang manulonda ngadto sa Iyang ulipon nga si Juan.’ Pinadayag 1:1.” *The Desire of Ages*, 99.

Ang manulunda nga si Gabriel gipadala uban sa mensahe, ug ang manulunda nga si Gabriel usab nagrepresentar sa mensahe. Sa dihang ang katawhan moabot sa maong punto sa kasaysayan nga “ang panahon haduol na” alang sa katapusang mensahe sa pasidaan nga imantala, kana nga katapusang mensahe ginarepresentahan sa usa ka manulunda. Sa basahon sa Pinadayag, ang “mga mensahe” sagad ginarepresentahan ingon nga mga manulunda, ug siyempre ang Gregong pulong nga gihubad nga “manulunda” sa Pinadayag nagpasabot ug mensahero.

Ang matag pagpadayag sa kamatuoran sa Dios nga miabot sa kasaysayan sa pagkatinuod usa ka pagpadayag ni Jesu-Cristo, apan ang Pagpadayag ni Jesu-Cristo diha sa Pinadayag kapitulo uno mao ang katapusang pasidaan alang sa katawhan, ug kini mahitabo sa usa ka piho nga gutlo nga gihulagway nga usa ka “panahon.” Aduna pay laing teksto sa basahon sa Pinadayag diin si Juan naghigot nga “ang panahon haduol na.” Kining laing teksto naghatag ug ikaduhang saksi aron sulayan ang unang mga pamahayag nga akong gihimo mahitungod sa bersikulo uno hangtod tulo.

Ug siya miingon kanako, Kini nga mga pulong kasaligan ug matuod; ug ang Ginoong Dios sa mga balaang manalagna nagpadala sa iyang manulunda aron ipakita sa iyang mga ulipon ang mga butang nga kinahanglan sa dili madugay mahitabo. Ania karon, moanhi ako sa madali: bulahan siya nga nagabantay sa mga pulong sa panagna niini nga basahon.

Ug ako, si Juan, mao ang nakakita niining mga butanga ug nakadungog niini. Ug sa diha nga ako nakadungog ug nakakita, mihapa ako aron mosimba sa atubangan sa mga tiil sa manulonda nga nagpakita kanako niining mga butanga.

Unya miingon siya kanako, Ayaw gayod kana buhata: kay ako imong isigkaulipon, ug sa imong mga igsoon nga mga manalagna, ug niadtong nagabantay sa mga pulong niining basahona: simbahon mo ang Dios.

Ug siya miingon kanako, Ayaw silyohi ang mga pulong sa panagna niining basahana; kay ang panahon haduol na. Ang dili matarong, padayona siya sa pagkadili matarong gihapon; ug ang mahugaw, padayona siya sa pagkahugaw gihapon; ug ang matarong, padayona siya sa pagkamatarong gihapon; ug ang balaan, padayona siya sa pagkabalaan gihapon. Pinadayag 22:6–11.

Sa kataposan sa basahon sa Pinadayag atong makita ang mao gihapong hilisgutan sama sa sinugdanan sa Pinadayag. Ang pamaagi sa pagpahibalo ug ang mensahe gihisgotan na usab sa dihang “ang Ginoong Dios” “nagpadala sa iyang manolunda aron ipakita sa iyang mga ulipon ang mga butang nga sa dili madugay kinahanglan mahitabo.” Ug sa gilayon nga ang mga ulipon gipakitaan sa mensahe nga nag-ila sa “mga butang nga sa dili madugay kinahanglan mahitabo,” si Cristo nagpahibalo nga Siya moanhi sa madali. Kini mao ang mensahe nga nagauna sa ikaduhang pag-anhi ni Cristo, ug busa kini mao ang katapusang mensahe sa pasidaan—ang mao rang mensahe nga gilarawan ingong “ang Pinadayag ni Jesu-Cristo” diha sa bersikulo uno sa kapitulo uno. Ang panalangin nga gisaad sa unang tulo ka mga bersikulo sa Pinadayag gisubli pinaagi sa pamahayag nga “bulahan siya nga nagabantay sa mga pulong sa taga niini nga basahon.”

Niining mga bersikulo atong makita ang pagpalapad sa proseso sa pakigkomunikar nga gipadayag sa unang kapitulo, kay atong makita nga human ihatud ni Gabriel ang mensahe ngadto kang Juan, si Juan natugob pag-ayo sa mensahe mao nga misulay siya sa pagsimba kang Gabriel; unya gigamit ni Gabriel ang sayop nga pagsabot ni Juan aron ipaila nga ang langitnong mga manulonda, ang yutan-ong mga propeta, ug ang tanang nagabantay sa mga pulong sa mensahe, mga “kaubang ulipon” nga kinahanglan mosimba sa Magbubuhat nga Dios, dili sa binuhat sa Dios.

Kining mga bersikulo naghulagway sa mao rang mga hitabo ug mensahe nga atong gihunahuna sa unang kapitulo. Ginasubli nila ang matinumanon ug matuod nga mga pulong nga nagapakita sa

mga alagad sa Dios kon unsa ang kinahanglan nga pagabuhaton sa dili madugay. Ang mensahe gipahimutang na usab sulod sa kahimtang sa proseso sa komunikasyon tali sa Dios ug sa Iyang mga alagad. Sa kapitulo baynte-dos atong makita ang dugang pang pamatuod nga ang mensahe mao ang katapusang mensahe sa pasidaan, kay ang “panahon” nga “haduol na” gimarkahan nga mahitabo diha-diha sa wala pa mosira ang panahon sa pagsulay sa tawo, kay ang pagpahayag nga siya “nga dili-matarong, padayonon siya sa pagkadili-matarong gihapon: ug siya nga mahugaw, padayonon siya sa pagkahugaw gihapon: ug siya nga matarong, padayonon siya sa pagkamatarong gihapon: ug siya nga balaan, padayonon siya sa pagkabalaan gihapon,” nagtimaan sa pagsira sa panahon sa pagsulay, nga nagtimaan usab sa pagsugod sa pito ka ulahing hampak, nga sa baylo magatapos sa Ikaduhang Pag-anhi ni Cristo.

“Niadtong panahona motindog si Miguel, ang dakong Prinsipe nga nagabarog alang sa mga anak sa imong katawhan; ug mahitabo ang usa ka panahon sa kasamok, nga sukad wala pa gayud mahitabo sukad may nasod hangtod nianang maong panahona: ug niadtong panahona maluwas ang imong katawhan, ang matag usa nga hikaplagang nahisulat diha sa basahon.’ Daniel 12:1.

“Sa diha nga ang mensahe sa ikatulong manulonda matapos na, ang kalooy dili na mangamuyo alang sa mga sad-an nga pumoluyo sa yuta. Ang katawohan sa Dios nakatuman na sa ilang buluhaton. Nadawat nila ‘ang ulahing ulan,’ ‘ang pagpabag-o gikan sa presensya sa Ginoo,’ ug naandam na sila alang sa mapait nga takna nga anaa sa ilang atubangan. Ang mga manulonda nagadali-dali ngadto-nganhi sa langit. Usa ka manulonda nga mobalik gikan sa yuta nagpahibalo nga ang iyang buluhaton nahuman na; ang katapusang pagsulay gidangat na sa kalibutan, ug ang tanan nga napamatud-an nga matinumanon sa balaang mga lagda nakadawat na sa ‘selyo sa buhing Dios.’ Unya si Jesus mihunong sa Iyang pagpangamuyo sa santuwaryo sa kahitas-an. Iyahang gibayaw ang Iyang mga kamot ug sa makusog nga tingog miingon, ‘Nahuman na;’ ug ang tibook nga panon sa mga manulonda mihukas sa ilang mga purongpurong samtang Iyang gipahayag ang maligdong nga pahibalo: ‘Ang dili matarung, padayona siya sa pagkadili matarung gihapon: ug ang mahugaw, padayona siya sa pagkahugaw gihapon: ug ang matarung, padayona siya sa pagkamatarung gihapon: ug ang balaan, padayona siya sa pagkabalaan gihapon.’ Pinadayag 22:11. Ang tagsatagsa ka kahimtang nahukman na alang sa kinabuhi o kamatayon.” The Great Controversy, 613.

Sa sinugdanan sa basahon sa Pinadayag ug sa katapusan sa basahon sa Pinadayag, ang samang sugilanon gipadayag. Pinaagi sa paghiusa sa duha ka mga pahayag, atong masabtan nga ang “Pinadayag ni Jesu-Cristo” mao ang katapusang mensahe sa pasidaan ngadto sa katawhan sa wala pa ang Ikaduhang Pag-anhi ni Cristo. Ang mensahe sa simbolikong paagi girepresentar pinaagi sa usa ka manulonda nga moabot diha-diha sa wala pa ang panapos sa panahon sa pagsulay. Ang mensahe nagbahin sa katawhan ngadto sa duha ka hut-ong sumala sa kon ilang basahon, pamatian, ug tumanon ang mensahe nga giablihan sa dihang ang “panahon haduol na,”—sa wala pa ang panahon sa pagsulay mosira.

“Samtang nagkaduol kita sa katapusan sa kasaysayan niining kalibotana, ang mga tagna nga may kalabutan sa kaulahian nga mga adlaw ilabina nagkinahanglan sa atong pagtuon. Ang kataposang basahon sa Bag-ong Tugon puno sa kamatuoran nga gikinahanglan natong

masabtan. Gibutaan ni Satanas ang mga hunahuna sa daghan, busa nalipay sila sa bisan unsang pasangil aron dili himoon nga ilang tun-an ang Pinadayag.

“Ang basahon sa Pinadayag, kalabot sa basahon ni Daniel, nagkinahanglan ug mainampingon nga pagtuon. Ang tagsatagsa ka magtutudlo nga mahadlok sa Dios kinahanglan maghunahuna kon sa unsang paagi labing matin-aw nga masabtan ug ikapadayag ang Maayong Balita nga ang atong Manluluwas mianhi sa Iyang kaugalingon aron ipahibalo ngadto sa Iyang alagad nga si Juan,—‘Ang pinadayag ni Jesu-Cristo, nga gihatag sa Dios kaniya, aron ipakita ngadto sa iyang mga alagad ang mga butang nga sa dili madugay mahitabo.’ Walay usa nga kinahanglan maluya sa kadasig sa iyang pagtuon sa Pinadayag tungod sa daw misteryoso nga mga simbolo niini. ‘Kon adunay bisan kinsa kaninyo nga nakulangan ug kaalam, mangayo siya sa Dios, nga nagahatag ngadto sa tanan nga madagayaon, ug wala magabadlong.’ ‘Bulahan ang nagabasa, ug sila nga nagapatalinghug sa mga pulong niini nga panagna, ug nagabantay sa mga butang nga nahisulat didto; kay ang panahon haduol na.’ Kinahanglan natong iwali ngadto sa kalibutan ang dagku ug solemne nga mga kamatuoran nga anaa sulod sa basahon sa Pinadayag. Sulod gayud sa mga laraw ug mga prinsipyo sa iglesia sa Dios kinahanglan mosulod kining mga kamatuoran. Kinahanglan may labi ka suod ug masinantihon nga pagtuon niini nga basahon, ug labi ka matinguhaong pagpresentar sa mga kamatuoran nga anaa niini, mga kamatuoran nga may kalabutan sa tanan nga nangabuhi niining kaulahian nga mga adlaw. Ang tanan nga nangandam sa pagtagbo sa ilang Ginoo kinahanglan maghimo niini nga basahon nga hilisgutan sa matinguhaong pagtuon ug pag-ampo. Kini gayud mao ang gipasabot sa iyang ngalan,—usa ka pinadayag sa labing importante nga mga panghitabo nga mahitabo sa ulahing mga adlaw sa kasaysayan niining yutaa. Si Juan, tungod sa iyang matinumanong pagsalig sa pulong sa Dios, ug sa pagpamatuod ni Cristo, gipapahawa ngadto sa Isla sa Patmos. Apan ang iyang pagkapapahawa wala makapabulag kaniya gikan kang Cristo. Ang Ginoo miduaw sa Iyang matinumanong alagad sa iyang pagkapapahawa, ug mihatag kaniya ug pahimangno mahitungod sa moabut ibabaw sa kalibutan.”

“Kining pahimangnoha mao ang labing dakong kamahinungdanon alang kanato; kay kita nagkinabuhi sa katapusang mga adlaw sa kasaysayan niining yutaa. Sa dili madugay mosulod kita sa katumanan sa mga hitabo nga gipakita ni Cristo kang Juan nga mahitabo. Samtang ang mga mensahero sa Ginoo nagpresentar niining mga mahimayaong kamatuoran, kinahanglan nilang masabtan nga sila nagatubag sa mga hilisgutan nga may walay katapusang kahinungdanon, ug kinahanglan nilang pangitaon ang bautismo sa Espiritu Santo, aron sila makasulti, dili sa ilang kaugalingong mga pulong, kondili sa mga pulong nga gihatag kanila sa Dios.

“Ang basahon sa Pinadayag kinahanglan ablihan ngadto sa mga tawo. Daghan ang gitudloan nga kini usa ka sinilyohang basahon, apan kini sinilyohan lamang alang niadtong nagsalikway sa kamatuoran ug sa kahayag. Ang mga kamatuoran nga anaa niini kinahanglan imantala, aron ang mga tawo makabaton ug higayon sa pagpangandam alang sa mga hitabo nga sa dili madugay kaayo mahitabo. Ang Mensahe sa Ikatulong Manulonda kinahanglan ipresentar ingon nga mao lamang ang bugtong paglaum alang sa kaluwasan sa usa ka kalibutan nga nagakahanaw.”

“Ang mga katalagman sa katapusang mga adlaw ania na ibabaw kanato, ug sa atong buluhaton kinahanglan natong pasidan-an ang katawhan mahitungod sa katalagman nga ilang ginakahimutangan. Ayaw tugoti nga ang solemnehong mga talan-awon nga gipadayag sa tagna, nga sa dili madugay mahitabo, pasagdan lamang nga dili hisgutan. Kita mao ang mga mensahero sa Dios, ug wala kitay panahon nga usikon. Kadtong buot mahimong mga masigka-magbubuhay uban sa atong Ginoong Jesu-Cristo magapakita ug halalum nga pagtagad sa mga kamatuoran nga anaa niining basahona. Pinaagi sa pluma ug sa tingog maningkamot sila sa pagpatin-aw sa kahibulongang mga butang nga gianhi ni Cristo gikan sa langit aron ipadayag.” Signs of the Times, Hulyo 4, 1906.

Kapin sa usa ka gatos ka tuig na ang milabay, niadtong 1906, gipahibalo kita nga sa dili madugay “mosulod kita sa katumanan sa mga hitabo nga gipakita ni Cristo kang Juan nga mahitabo.” Ang mensahe gitimrihan pa niadtong 1906. Importante nga masabtan nga ang mensahe sa Pinadayag ni Jesu-Cristo ginabuksan ngadto sa katawhan sa Dios sa wala pa gayud mahitabo ang mga hitabo. Gisultihan kita nga ang basahon sa Pinadayag “mao gayud ang gipasabot sa iyang ngalan,—usa ka pagpadayag sa labing mahinungdanong mga hitabo nga mahitabo sa katapusang mga adlaw sa kasaysayan niining yutaa.”

Gibuksan kini aron ang katawhan sa Dios makahatag sa pasidaan aron kadtong nakadungog sa pasidaan “makabaton ug kahigayonan sa pag-andam alang sa mga hitabo nga sa dili madugay mahitabo.” Angayng hinumdoman (kay si Juan nagarepresentar sa katawhan sa Dios sa kasaysayan sa panahon nga ang mensahe ipahibalo), nga giila ni Juan ang duruha ka mga isyu nga hinungdan sa iyang paglutos. Tungod kini “sa iyang matinumangon pagsalig sa pulong sa Dios, ug sa pagpamatuod ni Cristo,” nga siya “gipapahawa ngadto sa Isla sa Patmos.” Gipapahawa siya tungod kay gidawat niya ang Biblia ug ang Espiritu sa Tagna, nga mao ang “pagpamatuod ni Jesus.”

Ug mihapa ako sa iyang mga tiil aron mosimba kaniya. Ug siya miingon kanako, Tan-awa nga dili mo kana buhata: ako maoy imong kaubang-ulipon, ug sa imong mga igsoon nga nagabaton sa pagpamatuod ni Jesus: simbaha ang Dios: kay ang pagpamatuod ni Jesus mao ang espiritu sa tagna. Pinadayag 19:10.

Si Juan nagarepresentar sa usa ka katawhan sa katapusan sa kalibotan nga nakasabot sa mensahe sa Pinadayag ni Jesu-Cristo, ug nga gilutos tungod sa pagpanalipod sa Biblia ug sa Espiritu sa Tagna.

Sa unang tulo ka bersikulo sa kapitulo uno, gipasiugda ang proseso sa pagpakigkomunikar tali sa Dios Amahan ug sa iyang mga alagad. Ang kapitulo beinte-dos midugang sa asoy mahitungod sa maong proseso sa pagpakigkomunikar. Kining duha ka mga teksto nagrepresentar sa sinugdanan ug sa katapusan sa basahon nga Pinadayag, ug dungan nilang gihulagway sa tin-aw ang tahas ni Juan sa mahimayaong ilustrasyon sa propesiya. Dili lamang siya ang nagsulat sa mga pulong sa Pinadayag, kondili nagrepresentar usab siya niadtong anaa sa katapusan sa kalibotan nga nagpahibalo sa katapusang mensahe sa pasidaan.

Ang Ginoo mihatag sa pulong: daku ang panon niadtong nagsangyaw niini. Mga Salmo 68:11

Si Juan “nakakita” ug “nakadungog” sa mga “butang” nga naglangkob sa mensahe ug gisugo sa pagsulat ug pagpadala sa mensahe ngadto sa mga iglesia.

Nga nagaingon, Ako mao ang Alpha ug Omega, ang nahauna ug ang naulahi; ug, Ang imong nakita, isulat sa usa ka basahon, ug ipadala kini ngadto sa pito ka mga iglesia nga anaa sa Asia; ngadto sa Efeso, ug ngadto sa Smirna, ug ngadto sa Pergamo, ug ngadto sa Tiatira, ug ngadto sa Sardis, ug ngadto sa Filadelfia, ug ngadto sa Laodicea. Pinadayag 1:19.

Ang iyang “nadungog” ug “nakita” gisugo siya sa pagsulat ug sa pagpadala ngadto sa pito ka mga iglesia sa Asia Minor, apan sa dihang miabot na sa tagsa-tagsa ka mga iglesia si Jesus maoy midikta sa mga mensahe diha-diha kang Juan, kay ang matag mensahe ngadto sa matag usa sa pito ka mga iglesia nagsugod sa hugpong sa mga pulong, “Ug ngadto sa manulonda sa iglesia sa ... isulat.” Si Jesus maoy midikta sa tagsa-tagsa nga mga mensahe ngadto sa mga iglesia.

Si Jesus maoy nagdikta kang Juan, ug si Jesus usab misugo kang Juan sa pagsulat sa iyang nakita ug nadungog, ug sa usa ka higayon si Jesus misulti kang Juan nga “dili” isulat ang iyang nadungog.

Ug misinggit siya sa makusog nga tingog, sama sa pagngulob sa usa ka leon; ug sa nakasinggit na siya, ang pito ka mga dalugdog mipamulong sa ilang mga tingog. Ug sa nakapamulong na ang pito ka mga dalugdog sa ilang mga tingog, magasulat na unta ako; ug nadungog ko ang usa ka tingog gikan sa langit nga nagaingon kanako, Selyohi ang mga butang nga gipamulong sa pito ka mga dalugdog, ug ayaw kini isulat. Pinadayag 10:3, 4.

Si Juan gisugo sa pagsilyo sa gisulti sa pito ka mga dalugdog, ug sa pagbuhat niini iyang gisilyohan ang mensahe sa pito ka mga dalugdog, maingon nga si Daniel gisugo sa pagsilyo sa iyang basahon hangtod sa panahon sa katapusan.

Apan ikaw, O Daniel, sirhi ang mga pulong, ug timrihi ang basahon hangtod sa panahon sa katapusan: daghan ang magadalagan ngadto-nganhi, ug ang kahibalo modaghan.... Ug siya miingon, Lumakaw ka sa imong dalan, Daniel: kay ang mga pulong sirado ug tinimrihan hangtod sa panahon sa katapusan. Daniel 12:4, 9.

“Human niining pito ka mga dalugdog nagpamulong sa ilang mga tingog, ang sugo miabut kang Juan maingon kang Daniel maylabot sa gamayng basahon: ‘Selyohi ang mga butang nga gipamulong sa pito ka mga dalugdog.’” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

Ang atong giila mao nga sa katapusan ug sa sinugdanan sa basahon sa Pinadayag usa ka mensahe ang gipaila. Ang pamaagi sa pagpahibalo nianang mensahe gipaila usab. Ang bahin nga gidula ni Juan sa pagpahibalo sa maong mensahe piho nga gihisgutan. Usahay gisulat lamang niya ang iyang nakita ug nadungog. Sa ubang higayon, gidikta kaniya ang isulat, ug sa makausa gisultihan siya nga dili isulat ang iyang nadungog. Ang mensahe sa Pinadayag ni Jesu-Cristo gihatag sa Amahan, ngadto kang Jesus, ngadto kang Gabriel, ug dayon ngadto sa manalagna nga si Juan, nga gihatagan sa katungdanan sa pagsulat sa mensahe ug sa pagpadala niini ngadto sa mga iglesia.

Isulat ang mga butang nga imong nakita, ug ang mga butang nga anaa karon, ug ang mga butang nga mahitabo sa umaabot. Pinadayag 1:19.

Mahimong posible nga basahon ang bersikulo ug dili maila ang prinsipyo sa propesiya nga gipaila sulod sa sugo kang Juan sa pagsulat. Ang pagsulat sa mga “butang” nga nakita ug nadungog mao

ang pagrekord sa nagpadayon nga kasaysayan, kay sa panahon ni Juan kana nga mga “butang” anaa man. Ang pagrekord sa nagpadayon nga kasaysayan, ug sa pagbuhat niana dungan nga gisulat ang mga butang nga mahitabo sa umaabot, mao ang nag-unang lagda sa propesiya diha sa basahon sa Pinadayag. Si Juan gigamit aron ipasiugda ug ihulagway ang maong prinsipyo ug ang kahinungdanon niini, kay sa pagkatinuod gisultihan siya sa pagsulat sa “mga butang nga anaa karon, ug” sa pagbuhat niana ikaw magsulat sa “mga butang nga mahitabo sa ulahi” tungod kay ang kasaysayan nagbalikbalik. Kining paagi sa propesiya mao ang pirma ni Jesus, kay ang pirma mao ang usa ka ngalan ug ang Iyang ngalan sa unang kapitulo sa Pinadayag mao ang Alpha ug Omega. Iyang giila ang katapusan pinaagi sa sinugdanan.

Nagasugod pa lamang kita sa pagtuon sa “Ang Pinadayag ni Jesu-Cristo,” ug sa pagkakaron atong ginatagad ang nahaunang tulo ka mga bersikulo sa unang kapitulo. Ang katapusang pasidaang mensahe nga adunay ulohang “Ang Pinadayag ni Jesu-Cristo” gipahibalo gikan sa langitnong Amahan ngadto kang Jesus, ngadto kang Gabriel, ngadto kang Juan, nga nagrekord niini sa usa ka basahon aron ipadala ngadto sa mga iglesia. Tungod kay ang mensahe tin-aw kaayong ginganlan nga “Ang Pinadayag ni Jesu-Cristo,” importante nga matikdan nga sa tanang mga bahin sa mga butang nga gisulat ngadto sa mga tawo pinaagi sa dinasig nga Pulong nga nagapadayag kang Cristo, ang usa ka kinaiyang naghulagway kon kinsa ug unsa si Jesus makita diha sa buluhaton ni Juan sa pagrekord sa mensahe. Sa iyang pagsulat sa mga butang nga atua niadtong panahona, nagsulat usab siya sa mga butang nga umaabot pa.

Ang kamatuoran sa nagbalikbalik nga kasaysayan girepresentahan sa dihang si Juan misulat ug usa ka pasidaan alang sa iyang kapanahonan, nga usa usab ka pasidaan alang sa umalabot nga panahon. Sa dihang si Juan misulat ngadto sa pito ka mga iglesia sa sinugdanan sa Cristohanong iglesia, nagsulat usab siya ug usa ka pasidaan alang sa Cristohanong iglesia sa katapusan sa kalibutan. Kining kinaiya sa karakter ni Cristo girepresentahan sa dihang si Cristo gitawag nga Alpha ug Omega, o ang sinugdanan ug ang katapusan, o ang una ug ang ulahi. Sa pagkatinuod, giila sa Biblia kining kinaiya sa karakter ni Cristo ingon nga maoy nagpamatuod nga Siya lamang ang bugtong Dios.

Sa unang kapitulo sa Pinadayag atong makita si Jesus nga nagaila sa Iyang Kaugalingon ingon nga ang Alpha ug ang Omega.

Didto ako sa Espiritu sa adlaw sa Ginoo, ug nakadungog ako sa luyo ko ug usa ka dakong tingog, ingon sa usa ka trompeta, nga nagaingon: Ako mao ang Alpha ug Omega, ang nahauna ug ang katapusan; ug: Ang imong makita, isulat sa usa ka basahon, ug ipadala kini ngadto sa pito ka mga iglesia nga anaa sa Asia; ngadto sa Efeso, ug ngadto sa Esmirna, ug ngadto sa Pergamo, ug ngadto sa Tiatira, ug ngadto sa Sardis, ug ngadto sa Filadelfia, ug ngadto sa Laodicea.

Ug milingi ako aron makita ko ang tingog nga nakigsulti kanako. Ug sa nakalingi na ako, nakita ko ang pito ka bulawanong mga tangkawan; ug sa taliwala sa pito ka mga tangkawan may usa nga sama sa Anak sa Tawo, nga nagsul-ob ug bisti nga miabot hangtod sa tiil, ug gibaksan sa usa ka bakus nga bulawan sa palibot sa dughan. Ang iyang ulo ug ang iyang mga buhok maputi sama sa balhibo sa karnero, maputi sama sa nieve; ug ang iyang mga mata ingon

sa siga sa kalayo; ug ang iyang mga tiil sama sa lunsayng tumbaga, ingon sa daw nagadilaab sa hudno; ug ang iyang tingog ingon sa dinaguok sa daghang mga tubig. Ug diha sa iyang too nga kamot may pito ka mga bitoon; ug gikan sa iyang baba migula ang usa ka mahait nga espada nga duha ang sulab; ug ang iyang dagway sama sa adlaw nga nagasidlak sa iyang kusog.

Ug sa pagkakita ko kaniya, mihapa ako sa iyang tiilan ingon nga patay. Ug iyang gitapion ang iyang too nga kamot ibabaw kanako, nga nagaingon kanako, Ayaw kahadlok; ako mao ang nahauna ug ang nahulihan. Pinadayag 1:10–17.

Adunay daghang kamatuoran sulod niining mga bersikulo, apan dinhi akong yano lamang nga ipunting nga sa dihang nadungog ni Juan ang tingog ni Cristo nga sama sa trumpeta ug milingi aron makita Kinsa kadto ang misulti kaniya, iyang nakita si Jesu-Cristo ingon nga langitnong Labawng Sacerdote sulod sa balaang dapit sa langitnong santuwaryo. Unya giila Niya ang Iyang kaugalingon ingon nga Alfa ug Omega ug ingon nga ang nahauna ug ang naulahi. Sa mensahe ug sa pagpahibalo niini diha sa nahaunang tulo ka mga bersikulo atong hingkaplakan ang usa ka linya sa kamatuoran nga motakdo sa linya sa kamatuoran sa katapusan sa Pinadayag. Ingon nga ang Alfa ug Omega, gipakita ni Jesus ang katapusan uban sa sinugdanan, ang naulahi uban sa nahauna. Sa katapusan sa basahon sa Pinadayag maingon sa sinugdanan, Siya sa makausa pa miila sa Iyang kaugalingon ingon nga ang Alfa ug Omega.

Ug miingon siya kanako, Kini nga mga pulong kasaligan ug tinuod; ug ang Ginoong Dios sa balaang mga propeta nagpadala sa iyang manulonda aron ipakita sa iyang mga ulipon ang mga butang nga kinahanglan sa dili madugay mahitabo. Ania karon, moanhi ako sa madali: bulahan siya nga nagabantay sa mga pulong sa panagna niini nga basahon.

Ug ako, si Juan, mao ang nakakita ug nakadungog niining mga butanga. Ug sa diha nga ako nakadungog ug nakakita, mihapa ako aron mosimba sa atubangan sa mga tiil sa manolunda nga nagpakita kanako niining mga butanga. Unya miingon siya kanako: Tan-awa nga dili mo kini buhata; kay ako imong kaulipon, ug sa imong mga igsoon nga mga propeta, ug kanila nga nagabantay sa mga pulong niining basahona: simba sa Dios.

Ug siya miingon kanako, Ayaw timbrihi ang mga pulong sa panagna niining basahona; kay haduol na ang panahon.

Ang dili matarung, padayonon siya sa pagkadili matarung; ug ang mahugaw, padayonon siya sa pagkahugaw; ug ang matarung, padayonon siya sa pagkamatarung; ug ang balaan, padayonon siya sa pagkabalaan.

Ug ania karon, moanhi ako sa madali; ug ang akong balos ania uban kanako, sa paghatag sa matag usa sumala sa iyang buhat. Ako mao ang Alpha ug Omega, ang sinugdanan ug ang katapusan, ang nahauna ug ang naulahi. Pinadayag 22:7–13.

Maampingong gihulagway sa basahon sa Pinadayag nga sa dihang gisulat ni Juan ang mensahe, ang mensahe pagatukoron ibabaw sa prinsipyo nga ang sinugdanan naghulagway sa katapusan. Ang mensahe mao ang unang kamatuoran nga gipadayag diha sa basahon sa Pinadayag, ug ang mao gihapong kamatuoran mao ang ulahi nga isulti diha sa basahon. Ug sa pagpamatuod sa sinugdanan ug sa katapusan sa basahon sa Pinadayag, giila ni Jesus ang Iyang kaugalingon ingon

nga ang Alpha ug Omega, ang sinugdanan ug katapusan, ug ingon nga ang nahauna ug ang naulahi.

Ang unang tulo ka bersikulo sa basahon sa Pinadayag nagpaila sa katapusang mensahe sa pasidaan alang sa katawhan. Kini mao ang pasidaan nga nag-una sa pito ka ulahing mga hampak ug sa Ikaduhang Pag-anhi ni Cristo. Ang mensahe sa Pinadayag ni Jesu-Cristo “gipadala ug gipaila pinaagi sa mga ilhanan” “pinaagi sa iyang manulonda.”

Kining maong mensahe sa pasidaan dayon giila diha sa ulahing bahin sa Pinadayag, ug kini usab girepresentar ingon nga ikatulong manulonda sa Pinadayag 14.

Ug ang ikatulong manulonda misunod kanila, nga nag-ingon sa makusog nga tingog, Kon adunay tawo nga mosimba sa mapintas nga mananap ug sa iyang larawan, ug modawat sa iyang marka diha sa iyang agtang, o sa iyang kamot, Siya usab moinom sa bino sa kapungot sa Dios, nga gibubo nga walay sagol ngadto sa kopa sa iyang kasuko; ug siya pagasakiton pinaagi sa kalayo ug asupre sa atubangan sa mga balaang manulonda, ug sa atubangan sa Cordero: Ug ang aso sa ilang kasakit mosaka hangtod sa kahangtoran nga walay katapusan; ug sila walay pahulay sa adlaw ni sa gabii, sila nga mosimba sa mapintas nga mananap ug sa iyang larawan, ug bisan kinsa nga modawat sa marka sa iyang ngalan. Pinadayag 14:9–11.

Ang katapusang mensahe sa pasidaan mao ang mensaheng girepresentar ingon nga ikatulong manulonda. Kini mao ang katapusang pasidaan tungod kay kini sa direkta nagpaila sa ulahing pagsulay alang sa katawhan. Anaa pay laing manulonda nga mosunod ug moapil sa ikatulong manulonda, ug kana nga manulonda mao usab ang katapusang mensahe sa pasidaan.

Ug human niini nga mga butang nakita ko ang laing manulonda nga mikunsad gikan sa langit, nga may dakung kagamhanan; ug ang yuta nalamdagan sa iyang himaya. Ug siya misinggit sa makusog uban sa kusgan nga tingog, nga nagaingon: Ang dakung Babilonia nahulog na, nahulog na, ug nahimong puloy-anan sa mga yawa, ug salipdanan sa tanang mahugaw nga espiritu, ug hawla sa tanang mahugaw ug makapupungot nga langgam. Kay ang tanang kanasuran nakainom sa bino sa kapungot sa iyang pakighilawas, ug ang mga hari sa yuta nakapakighilawas uban kaniya, ug ang mga magpapatigayon sa yuta nangadato pinaagi sa kadagaya sa iyang mga kaluho.

Ug nadungog ko ang laing tingog gikan sa langit, nga nagaingon: Gumula kamo gikan kaniya, akong katawhan, aron dili kamo makaambit sa iyang mga sala, ug aron dili kamo makadawat sa iyang mga hampak. Kay ang iyang mga sala miabut hangtod sa langit, ug nahinumdoman sa Dios ang iyang mga kasal-anan. Pinadayag 18:1–5.

Ang mensahe nga mao ang Pinadayag ni Jesu-Cristo girepresentahan diha sa kapitulo uno, kapitulo katorse, kapitulo dieciocho, ug kapitulo baynte-dos. Ang mensahe gipaila pinaagi sa usa ka manulonda nga giila sa nahaunang ug sa ulahing reperensiya diha sa Pinadayag ingon nga ang manulonda nga si Gabriel, ug unya sa mga kapitulo katorse ug dieciocho ang mensahe sa simbolikong paagi girepresentahan pinaagi sa usa ka manulonda nga nagalupad sa langit o nanaug gikan sa langit.

Ang manulonda nga nanaug gikan sa langit sa kapitulo 18 gitipoan nang daan sa kapitulo 10, sa dihang usa ka manulonda mikunsad ug gibutang ang usa ka tiil sa yuta ug ang lain sa dagat. Kana nga manulonda adunay usa ka basahon nga gisugo si Juan sa pagkaon, nga nagpatam-is sa iyang baba ug nagpait sa iyang tiyan. Ang basahon nga gikaon ni Juan maoy usa ka mensahe, ug ang mensahe nga gilarawan sa gamayng basahon nagatipo sa mensahe sa manulonda sa Pinadayag 18, busa kini usab usa ka representasyon sa katapusang mensahe sa pasidaan.

Gisuginlan kita nga ang mensahe sa Dios gipadala ug gipaila pinaagi sa usa ka manulonda, ug sa diha nga atong susihon pag-ayo ang katapusang mensahe sa pasidaan nga gihulagway diha sa basahon sa Pinadayag, atong makita nga sa makapito ka higayon ang usa ka manulonda nagtimaan sa katapusang mensahe sa pasidaan. Sa nahaunang ug sa kinatapusang mga kahintang, mao kadto ang manulonda, si Gabriel. Unya sa Pinadayag 10 atong makita ang usa ka manulonda nga mikunsad nga may gamayng basahon sa iyang kamot. Sa Pinadayag 14 atong makita ang laing tulo ka mga manulonda, silang tanan nagrepresentar sa katapusang mensahe sa pasidaan. Unya sa Pinadayag 18 atong makita ang usa pa ka manulonda nga nagrepresentar sa mao ra gayod nga katapusang mensahe sa pasidaan. Pito ka katapusang mga mensahe sa pasidaan ang girepresentahan sa mga manulonda. Ang nahauna ug ang kinataposan mao ang manulonda nga si Gabriel, ug ang lima ka mga manulonda nga anaa sa taliwala sa nahauna ug sa kinataposan mga simbolikong manulonda.

Siyempre, ang matag usa sa pito ka mga iglesia adunay man usab usa ka manulonda, apan sila nagdalá ug usa ka mensahe ngadto sa mga iglesia, samtang ang katapusang mensahe sa pasidaan nga atong gihisgutan mao ang usa ka mensahe nga naglangkob sa tibuok kalibotan ingon nga tigpaminaw niini.

Ang matag usa sa pito ka mga linya sa tagna nga nagarepresentar sa katapusang mensahe sa pasidaan kinahanglan susihon pag-ayo ug ipahaom sa usag usa, apan niining higayona buot ko lamang ipasabot ang usa ka sukaranang prinsipyo sa Alpha ug Omega. Ang unang higayon nga ang usa ka hilisgutan mahisgotan diha sa Pulong sa Dios mao ang labing importante nga reperensiya. Ang unang higayon nga ang “binhi” mahisgotan sa Biblia anaa sa Genesis 1:11 diin gisultihan kita nga ang binhi mamunga “sumala sa iyang matang.” Ang unang paghisgot sa binhi nagpasiugda nga kini adunay DNA nga gikinahanglan aron makapamunga pag-usab sa iyang kaugalingon. Giila ni Jesus ang Pulong sa Dios ingon nga usa ka binhi.

Nianang adlaw migula si Jesus sa balay ug milingkod sa daplin sa dagat. Ug daghang mga panon ang nanagtigom ngadto kaniya, mao nga misakay siya sa usa ka sakayan ug milingkod; ug ang tibook panon nagtindog sa baybayon. Ug siya misulti kanila sa daghang mga butang pinaagi sa mga sambingay, nga nag-ingon,

Ania karon, migula ang usa ka magsasabwag aron magsabwag; ug sa iyang pagsabwag, ang uban nga mga liso nangatagak daplin sa dalan, ug miabot ang mga langgam ug gitukob kini: Ang uban nangatagak sa kabatuhan, diin kulang ang yuta; ug diha-diha miturok sila, kay wala silay halalumon nga yuta: Ug sa pagsubang sa adlaw, nangalayo sila; ug tungod kay wala silay gamut, nangalaya sila. Ug ang uban nangatagak taliwala sa mga tunok; ug mitubo ang mga tunok, ug gilumos sila: Apan ang uban nangatagak sa maayong yuta, ug namunga, ang uban

usa ka gatus pilo, ang uban kan-uman pilo, ang uban katloan pilo. Ang adunay mga dalunggan sa pagpaminaw, pamation niya.

Ug miadto kaniya ang mga tinun-an, ug miingon kaniya, Nganong nagsulti ka kanila pinaagi sa mga sambingay?

Mitubag siya ug miingon kanila, Kay gihatag kaninyo ang pag-ila sa mga tinago sa gingharian sa langit, apan kanila wala kini ihatag. Kay bisan kinsa nga adunay anaa kaniya, kaniya pagahatagan, ug siya makabaton pa ug labaw nga kadagaya; apan bisan kinsa nga walay anaa kaniya, bisan ang anaa na kaniya pagakuhaon pa gikan kaniya. Busa nagsulti ako kanila pinaagi sa mga sambingay: kay bisan nagtan-aw sila, dili sila makakita; ug bisan nagapatalinghug sila, dili sila makadungog ni makasabut. Ug diha kanila natuman ang tagna ni Esaias, nga nagaingon, Sa pagpatalinghug kamo makadungog, apan dili makasabut; ug sa pagtan-aw kamo makakita, apan dili makamatikod: Kay ang kasingkasing niining katawhan nahimong mabaga, ug ang ilang mga dalunggan maoy malisod na makadungog, ug ang ilang mga mata ilang gipiyong; tingali unya makakita sila pinaagi sa ilang mga mata, ug makadungog pinaagi sa ilang mga dalunggan, ug makasabut pinaagi sa ilang kasingkasing, ug mangakabig, ug ako magaayo kanila.

Apan bulahan ang inyong mga mata, kay sila makakita; ug ang inyong mga dalunggan, kay sila makadungog. Kay sa pagkatinuod magaingon ako kaninyo, nga daghang mga propeta ug mga matarong nga tawo ang nangandoy sa pagtan-aw niadtong mga butanga nga inyong nakita, ug wala makakita niini; ug sa pagdungog niadtong mga butanga nga inyong nadungog, ug wala makadungog niini.

Busa, pamatia ninyo ang sambingay sa magpupugas.

Sa diha nga ang bisan kinsa makadungog sa pulong sa gingharian, ug dili makasabut niini, unya moanhi ang daotan, ug pagasakmiton ang gipugas sa iyang kasingkasing. Kini mao siya nga midawat sa binhi sa daplin sa dalan.

Apan siya nga midawat sa binhi ngadto sa mabatoong dapit mao kadtong nakadungog sa pulong, ug diha gidawat kini uban sa kalipay; apan wala siya'y gamut diha sa iyang kaugalingon, kondili nagapadayon lamang sa makadiyot; kay sa dihang moabut ang kasakitan o paglutos tungod sa pulong, diha siya mapandol.

Ang nakadawat usab sa binhi taliwala sa mga tunok mao siya nga nakadungog sa pulong; apan ang mga kabalaka niining kalibotana ug ang paglimbong sa mga bahandi naglukop sa pulong, ug siya nahimong walay bunga.

Apan siya nga nakadawat sa binhi ngadto sa maayong yuta mao kadtong nakadungog sa pulong, ug nakasabut niini; nga usab nagapamunga, ug nagahatag, ang uban usa ka gatus ka pilo, ang uban kan-uman, ang uban katloan. Mateo 13:1–23.

Ang usa ka liso, nga mao ang Pulong sa Dios, adunay tanang DNA nga gikinahanglan aron makapatubo ug usa ka hingpit nga tanom. Ang unang paghisgot sa usa ka hilisgutan diha sa Pulong sa Dios naglangkob na sa tanang mga bahin niana nga hilisgutan. Kining kamatuoran nailhan ingon nga “ang lagda sa unang paghisgot.” Samtang mas duolon ang pagsusi niining lagda, mas mosiguro

kini.

Sa dili pa kita magpadayon sa atong pagpatin-aw mahitungod sa Alpha ug Omega ug sa paghubad sa Pulong sa Dios ingon nga usa ka binhi, angay nga atong palandungan gikan sa teksto nga ato nang gikutlo sa Mateo ang pipila ka may kalabotan nga mga punto sa atong pagsusi sa basahon sa Pinadayag. Ang tanang mga propeta naghisgot mahitungod sa katapusan sa kalibotan.

“Ang matag usa sa karaang mga propeta misulti dili kaayo alang sa ilang kaugalingong panahon kondili alang sa atong panahon, aron ang ilang pagpanagna magpabiling may gahum alang kanato. ‘Karon kining tanan nahitabo kanila ingon nga mga panig-ingnan: ug kini gisulat alang sa atong pagpahimangno, ngadto kang kinsa miabut ang mga katapusan sa kalibotan.’ 1 Corinthians 10:11. ‘Dili ngadto sa ilang kaugalingon, kondili ngadto kanato sila nag-alagad niining mga butanga, nga karon gikapadayag kaninyo pinaagi kanila nga nagwali sa maayong balita kaninyo uban sa Espiritu Santo nga gipadala gikan sa langit; mga butang nga gitinguha sa mga manulonda nga sutaon.’ 1 Peter 1:12....”

“Gitipon ug gipundok sa Biblia ang iyang mga bahandi alang niining katapusang kaliwatan. Ang tanang dagkung mga hitabo ug solemning mga pakiglabet sa kasaysayan sa Daang Tugon nahimo na, ug nagpadayon nga nagakahitabo pag-usab, sa iglesya niining ulahing mga adlaw.” Selected Messages, libro 3, 338, 339.

Kining bahina naghatag ug tulo ka mga saksi, (si Pablo, si Pedro, ug si Ellen White) nga nagpanghimatuod sa kamatuoran nga ang tanang mga propeta nagasulti mahitungod sa katapusan sa kalibotan, nga mao gayud ang panahon sa dihang ang tinago sa basahon sa Pinadayag pagabuksan. Busa, sa Mateo trese sa dihang miingon si Jesus, “bulahan ang inyong mga mata, kay sila makakita: ug ang inyong mga dalunggan, kay sila makadungog. Kay sa pagkatinuod nagaingon ako kaninyo, Nga daghang mga propeta ug mga matarung nga tawo ang nangandoy sa pagtan-aw niadtong mga butanga nga inyong nakita, ug wala makakita kanila; ug sa pagdungog niadtong mga butanga nga inyong nadungog, ug wala makadungog kanila,” Iyang gipahayag ang mao rang panalangin nga namatikdan sa nahaunang tulo ka mga bersikulo sa Pinadayag kapitulo uno.

Bulahan siya nga nagabasa, ug sila nga nagapatalinghug sa mga pulong niini nga tagna, ug nagabantay sa mga butang nga nahisulat niini; kay haduol na ang panahon. Pinadayag 1:3.

Gipresentar ni Jesus ang sambingay bahin sa Magpupugas, ug unya ang mga tinun-an gidala sa pakig-istorya Kaniya mahitungod sa sambingay. Apan sa wala pa sila madala ngadto sa pagpakig-uban kang Jesus, miingon Siya alang kanila ug labaw sa tanan alang kanato, “Ang adunay mga dalunggan sa pagpamati, papamatia siya.”

Gihatag ni Jesus ang sambingay ug gitapos kini pinaagi sa pasidaan alang niadtong adunay igdungog—nga mamati. Unya ang mga tinun-an gidala ngadto sa pakigpulong diin gipatubag ni Jesus ang labing menos tulo ka mahinungdanong mga hunahuna. Iyang giila ang usa ka kalainan tali sa duha ka matang sa mga mamiminaw, ug sa pagbuhat niini iyang gikutlo ang usa ka teksto gikan sa basahon ni Isaias aron paghatag ug ikaduhang saksi sa duha ka matang sa mga mamiminaw (kay hinumdomi nga kining tanan nahimutang sulod sa konteksto niadtong mamati). Ang ikatulong ideya nga iyang gipahimutang, gawas sa duha ka matang sa mga mamiminaw ug sa

basahon ni Isaias ingon nga ikaduhang saksi, mao ang kamatuoran nga ang Pulong sa Dios usa ka liso. Busa, ang kamatuoran nga ang Pulong sa Dios usa ka liso kabahin sa angay pagadunggon niadtong mamati sa Pinadayag ni Jesu-Cristo diha sa Pinadayag kapitulo uno. Adunay duha ka mamiminaw sa unang tulo ka bersikulo, maingon nga adunay duha ka matang sa mga mamiminaw sa Mateo trese. Ang Mateo trese nagadugang lamang ug pipila ka kahayag mahitungod sa nagkalainlaing mga paagi diin kadtong nagdumili sa pagpamati mopili sa dili pagpamati. Ug ang pagpamatuod ni Isaias nagadugang pa gayud sa mensahe nga angay natong pagadunggon.

Sa tuig nga namatay si Haring Uzziah nakita ko usab ang Ginoo nga nagalingkod ibabaw sa usa ka trono, hataas ug binayaw; ug ang sidsid sa iyang kupo mipuno sa templo. Sa ibabaw niini nagtindog ang mga serapin: ang matag usa may unom ka pako; sa duruha gitabonan niya ang iyang nawong, ug sa duruha gitabonan niya ang iyang mga tiil, ug sa duruha siya milupad. Ug ang usa misinggit ngadto sa usa, ug miingon, Balaan, balaan, balaan, ang Ginoo sa mga panon: ang tibook yuta napuno sa iyang himaya. Ug ang mga haligi sa pultahan nanglihok sa tingog niya nga misinggit, ug ang balay napuno sa aso.

Unya miingon ako, Alaot ako! kay ako gilaglag; tungod kay ako usa ka tawo nga mahugaw ug mga ngabil, ug ako nagpuyo sa taliwala sa usa ka katawhan nga mahugaw ug mga ngabil; kay ang akong mga mata nakakita sa Hari, sa Ginoo sa mga panon.

Unya may milupad nganhi kanako nga usa sa mga serapin, nga may nagdilaab nga бага sa iyang kamot, nga iyang gikuha pinaagi sa mga kumpit gikan sa halaran: Ug iyang gipahimutang kini sa ibabaw sa akong baba, ug miingon, Ania karon, kini nakahikap sa imong mga ngabil; ug ang imong kasal-anan gikuha na, ug ang imong sala hinloi na.

Unya nadungog ko usab ang tingog sa Ginoo, nga nagaingon, Kinsa man ang akong ipadala, ug kinsa ang moadto alang kanamo? Unya miingon ako, Ania ako; ipadala ako.

Ug siya miingon: Lakaw, ug sultihi kining katawhan: Sa pagkamatuod kamo makadungog, apan dili makasabut; ug sa pagkamatuod kamo makakita, apan dili makasabot. Patamboka ang kasingkasing niining katawhan, ug pabug-ata ang ilang mga dalunggan, ug papiyonga ang ilang mga mata; tingali unya sila makakita pinaagi sa ilang mga mata, ug makadungog pinaagi sa ilang mga dalunggan, ug makasabut pinaagi sa ilang kasingkasing, ug mangakabig, ug mamaayo.

Unya miingon ako, Ginoo, hangtod kanus-a? Ug siya mitubag, Hangtod nga ang mga ciudad mahimong biniyaan nga walay pumoluyo, ug ang mga balay walay tawo, ug ang yuta mahimong hingpit nga awa-aw, Ug ang Ginoo makapahilayo sa mga tawo, ug adunay dakong pagbiniyaay sa taliwala sa yuta. Apan bisan pa niana adunay mahabilin diha niini ang ikanapulo, ug kini mobalik, ug pagaut-uton: sama sa kahoy nga teil, ug sama sa encina, kansang sulod anaa kanila sa diha nga mangatagak ang ilang mga dahon: mao man usab ang balaang kaliwat mahimong sulod niana. Isaias 6:1–13.

Sa pagkatinuod, kining maong teksto gikan sa Isaias talagsaon gayod kaayo sa giladmon sa mga mahulagwayong hilisgutan nga iyang gihisgutan. Daghan niining mga hilisgutana gisubli-subling hisgotan sa mga Talaan ni Habakuk, busa among ihalapad lamang sa mubo ang mga punto gikan sa

maong teksto nga nagpalig-on sa among pagtagad sa paghisgot ni Jesus nga ang Iyang pulong mao ang usa ka binhi.

Napamatud-an na nga si Isaias, niining maong teksto, nagrepresentar sa usa ka propeta, ug busa sa katawhan sa Dios sa kataposang panahon. Labaw pa ka importante alang sa atong punto, si Isaias nagrepresentar sa usa ka katawhan nga nagkinabuhi diha sa sala, samtang nagalihok sulod sa iglesia sa Dios. Hangtod nga si Isaias nakadawat sa pagpadayag sa himaya sa Dios, wala niya mailhi ang iyang kaugalingong pagkamakasala. Siya Laodicean, siya buta.

“Gisaway ni Isaias ang sala sa uban; apan karon nakita niya ang iyang kaugalingon nga nabutyag sa mao rang paghukom nga iyang gipahayag batok kanila. Natagbaw siya sa usa ka bugnaw, walay kinabuhi nga seremonya sa iyang pagsimba sa Dios. Wala niya kini mahibaloi hangtod nga gihatag kaniya ang panan-awon sa Ginoo. Pagkagamay na lamang karon sa iyang kaalam ug mga talento sa dihang iyang gitan-aw ang pagkabalaan ug pagkahalangdon sa balaang puluy-anan. Pagkadili takus niya! pagkadili angay alang sa balaang pag-alagad! Ang iyang pagtan-aw sa iyang kaugalingon mahimong ipahayag sa pinulongan ni apostol Pablo, ‘O pagkawalay alamag nga tawo ako! kinsa ba ang moluwas kanako gikan sa lawas niining kamatayon?’”

“Apan ang kahupayan gipadala kang Isaias diha sa iyang kasakit. ‘Unya ang usa sa mga serapin milupad nganhi kanako, nga may usa ka buhing бага sa iyang kamot, nga iyang gikuha pinaagi sa mga sipit gikan sa halaran: Ug kini iyang gihikap sa akong baba, ug miingon, Tan-awa, kini nakahikap sa imong mga ngabil; ug ang imong kasal-anan gikuha na, ug ang imong sala naputli na.’ Isaias 6:6, 7.

“Ang panan-awon nga gihatag kang Isaias nagalarawan sa kahimtang sa katawohan sa Dios sa kataposang mga adlaw. Sila adunay kahigayonan sa pagtan-aw pinaagi sa pagtoo sa buluhaton nga nagapadayon didto sa langitnong santuwaryo. ‘Ug ang templo sa Dios giablihan didto sa langit, ug nakita sa iyang templo ang arka sa iyang tugon.’ Sa dihang sila motan-aw pinaagi sa pagtoo ngadto sa Labing Balaang Dapit, ug makita ang buluhaton ni Cristo sa langitnong santuwaryo, ilang mahibaloan nga sila usa ka katawohan nga mahugaw ang mga ngabil,—usa ka katawohan kansang mga ngabil sa makadaghan namulong ug kakawangan, ug kansang mga talento wala mabalaan ug wala magamit alang sa himaya sa Dios. Maayo gayod nga sila mawad-an ug paglaum sa dihang ilang itandi ang ilang kaugalingong kaluyahon ug pagkadili-takus sa kaputli ug pagkamaanindot sa mahimayaong kinaiya ni Cristo. Apan kon sila, sama kang Isaias, modawat sa pagpatik nga gituyo sa Ginoo nga ipahimutang sa kasingkasing, kon ipaubos nila ang ilang mga kalag sa atubangan sa Dios, adunay paglaum alang kanila. Ang balangaw sa saad anaa sa ibabaw sa trono, ug ang buluhaton nga gibuhad alang kang Isaias pagabuhaton diha kanila. Ang Dios motubag sa mga pangamuyo nga nagagikan sa mapainubsanon nga kasingkasing.”

“Ang katuyoan niining dako ug masulob-on nga buhat sa Dios mao ang pagatigum sa mga hinigtaling bugkos alang sa langitnong tipiganan; kay ang yuta pagapun-on sa himaya sa Ginoo. Busa ayaw kahadloki ni bisan kinsa sa dihang ilang makita ang nagmasakupong pagkadaotan ug makadungog sa pulong nga mogula gikan sa mahugaw nga mga ngabil. Sa dihang ang mga gahum sa kangitngit magahan-ay sa ilang kaugalingon batok sa katawhan sa

Dios; sa dihang si Satanas magatigum sa iyang mga pwersa alang sa kataposang dakong panagbangi, ug ang iyang gahum daw dako ug hapit na makadaug sa tanan, [unya] ang tin-aw nga panan-aw sa langitnong himaya, sa trono nga hataas ug gibayaw, nga gilukob sa balangaw sa saad, magahatag ug kalipay, kasiguruhan, ug kalinaw.” Review and Herald, December 22, 1896.

Ang panan-awon “nagrepresentar sa kahimtang sa katawhan sa Dios sa kaulahang mga adlaw.” Ang katawhan sa Dios sa kaulahang mga adlaw mao ang mga Laodicean.

Ug sa anghel sa iglesia sa mga taga-Laodicea isulat mo kini; Mao kini ang giingon sa Amen, ang matinumanon ug tinuod nga saksi, ang sinugdanan sa binuhat sa Dios; Nahibalo ako sa imong mga buhat, nga ikaw dili bugnaw ni init: hinaut unta nga ikaw bugnaw o init. Busa tungod kay ikaw dagaang, ug dili bugnaw ni init, isuka ko ikaw gikan sa akong baba. Tungod kay nagaingon ka, Ako dato, ug nadagaya sa mga bahandi, ug walay kinahanglanon sa bisan unsa; ug wala ka mahibalo nga ikaw alaut, ug makalolooy, ug kabus, ug buta, ug hubo: Gitambagan ko ikaw sa pagpalit gikan kanako ug bulawan nga gisulayan sa kalayo, aron ikaw mahimong dato; ug puti nga bisti, aron ikaw masul-oban, ug aron ang kaulawan sa imong pagkahubo dili makita; ug haplasi ang imong mga mata sa tambal sa mata, aron ikaw makakita.

Ang tanan nga akong gihigugma, akong badlongon ug silotan: busa magmainiton ka, ug maghinulsol. Ania karon, nagatindog ako sa pultahan, ug nanuktok: kon adunay tawo nga makadungog sa akong tingog, ug moabli sa pultahan, mosulod ako ngadto kaniya, ug makigsalo ako sa panihapon uban kaniya, ug siya uban kanako. Kaniya nga magmadaugon itugot ko ang paglingkod uban kanako sa akong trono, maingon nga ako usab nagmadaugon, ug milingkod uban sa akong Amahan sa iyang trono.

Ang adunay igdulungog, pamatia niya ang giingon sa Espiritu ngadto sa mga iglesia. Pinadayag 3:14–22.

“Ang mensahe ngadto sa iglesia sa mga Laodiceanhon usa ka makapakurat nga pagsaway, ug magamit kini sa katawohan sa Dios sa karon nga panahon.

“Ug ngadto sa manulunda sa iglesia sa mga taga-Laodicea isulat mo: Kini nga mga butang nag-ingon ang Amen, ang matinumanon ug matuod nga Saksi, ang sinugdanan sa paglalang sa Dios; nahibalo Ako sa imong mga buhat, nga ikaw dili bugnaw ni init man: hinaut unta nga ikaw bugnaw o init. Busa tungod kay ikaw maligamgam, ug dili bugnaw ni init man, isuka Ko ikaw gikan sa Akong baba. Tungod kay nagaingon ka, Ako dato, ug nagmadagayaon sa mga kabtangan, ug wala magkinahanglan ug bisan unsa; ug wala ka mahibalo nga ikaw maoy alaut, ug makalolooy, ug kabus, ug buta, ug hubo.”

“Dinhi gipakita kanato sa Ginoo nga ang mensahe nga pagadalhon ngadto sa Iyang katawhan pinaagi sa mga ministro nga Iyang gitawag aron sa pagpasidaan sa katawhan dili usa ka mensahe sa pakigdait ug kaluwasan. Dili lamang kini teoretikal, kondili praktikal sa matag bahin. Ang katawhan sa Dios gihulagway diha sa mensahe ngadto sa mga Laodiceanhon ingon nga anaa sa kahimtang sa makalibotnong kasigurohan. Sila anaa sa kahupayan, nagatoo sa ilang kaugalingon nga anaa sa kahitas-an nga kahimtang sa espirituhanong mga kadaugan. ‘Tungod kay nagaingon ikaw, Ako dato, ug midagaya sa mga bahandi, ug wala akoy

kinahanglanon; ug wala ikaw masayod nga ikaw alaut, ug miserable, ug kabus, ug buta, ug hubo.””

“Unsa pa bang mas dakong limbong ang mahimong moabot sa mga hunahuna sa mga tawo kaysa sa pagsalig nga sila husto samtang sila hingpit nga nasayop! Ang mensahe sa Tinuod nga Saksi nagakaplag sa katawhan sa Dios diha sa usa ka makapasubo nga paglimbong, apan matinud-anon sulod niana nga paglimbong. Wala nila mahibaloi nga ang ilang kahimtang makalolooy sa pagtan-aw sa Dios. Samtang kadtong giatubang nagadani sa ilang kaugalingon pinaagi sa paghunahuna nga anaa sila sa usa ka halangdon nga espirituhanong kahimtang, ang mensahe sa Tinuod nga Saksi nagbungkag sa ilang kasigurohan pinaagi sa makapakurat nga pagsaway sa ilang tinuod nga kahimtang sa espirituhanong pagkabuta, kapobrehon, ug pagkaluoyan. Ang pagpamatuod, nga hilabihan ka mahait ug mabangis, dili mahimong sayop, kay ang Tinuod nga Saksi mao ang nagasulti, ug ang Iyang pagpamatuod kinahanglan nga husto.

Lisod alang sa mga mibati nga luwas na diha sa ilang mga naangkon, ug nagatoo sa ilang kaugalingon nga dato sa espirituwal nga kahibalo, ang pagdawat sa mensahe nga nagapahayag nga sila gilimbongan ug nanginahanglan sa tanang espirituwal nga grasya. Ang wala mabalaan nga kasingkasing “malimbongan labaw sa tanang butang, ug hilabihan ka dautan.” Gipakita kanako nga daghan ang nagadayeg sa ilang kaugalingon nga sila maayong mga Kristohanon, nga walay bisan usa ka sidlak sa kahayag gikan kang Jesus. Wala sila’y buhi nga kasinatian alang sa ilang kaugalingon diha sa balaang kinabuhi. Nanginahanglan sila ug halalum ug hingpit nga buhat sa pagpaubos sa kaugalingon atubangan sa Dios sa dili pa nila mabati ang ilang tinuod nga panginahanglan sa mainiton ug mapadayonon nga paningkamot aron maangkon ang bililhon nga mga grasya sa Espiritu.” Testimonies, volume 3, 252, 253.

Sa dihang si Isaias nakabig gikan sa iyang kahimtang nga Laodiceano, misanong siya sa iyang kaugalingon sa pagdala sa katapusang mensahe sa pasidaan ngadto sa kalibotan. Ang bersikulo tres sa kapitulo sa is nagdugtong sa propetikong kasaysayan ni Isaias sa propetikong kasaysayan sa Pinadayag dieciocho, sa dihang ang manulonda mokanaug ug modan-ag sa yuta pinaagi sa iyang himaya.

Ug human sa niini nakita ko ang laing manulonda nga mikunsad gikan sa langit, nga may dakong kagahum; ug ang yuta nalamdagan sa iyang himaya. Pinadayag 18:1.

Si Isaias nagrepresentar sa katawohan sa Dios sa panahon nga ang manulonda sa Pinadayag dieciocho manaog, kay sa dihang gidala siya ngadto sa langitnong santuwaryo, iyang nadungog ang mga serapin nga nagmantala, “Balaan, balaan, balaan, ang Ginoo sa mga panon: ang tibook yuta napuno sa iyang himaya.” Si Isaias, maingon kang Juan diha sa Pinadayag, nagrepresentar sa katawohan sa Dios nga nagmantala sa katapusang mensahe sa pasidaan. Gitawag ni Juan ang katawohan sa Dios nga “ang salin,” ug gipasabot sila ni Isaias ingon nga “usa ka ikanapulo,” o usa ka ikapulo. Ang gamut nga pulong sa Hebreohanon nagkahulogan ug “paghatag sa ikapulo.”

Ang pangutanang manalagnaon nga “hangtod kanus-a?” nga gipangutana ni Isaias gipangutana sa makadaghan sa Pulong sa Dios (ug alang sa kabubo sa pagsulti, ang tubag sa pangutana nga “hangtod kanus-a?” mao nga kini nagtimaan sa pag-abot sa nasudnong balaod sa Dominggo sa

Tinipong Bansa.) Sumala kang Ellen White, nianang panahona “ang nasudnong pagbiya sa pagtoo pagasundan sa nasudnong pagkalaglag,” ug sumala kang Isaias kini mao ang panahon nga “ang mga ciudad mangagun-ob nga walay pumoluyo, ug ang mga balay walay tawo, ug ang yuta mahimong hingpit nga biniyaan, Ug ang Ginoo magpapalayo sa mga tawo ngadto sa halayo kaayo, ug adunay daku nga pagbiya sa taliwala sa yuta.” Ang “daku nga pagbiya sa taliwala sa yuta” mao ang “daghan” nga pagapukanon sa Balaod sa Dominggo sumala sa Daniel 11:41. Kini mao ang mga tawo sa Isaias sais ug Mateo trese nga adunay mga mata, apan dili makakita ug adunay mga dalunggan, apan dili makadungog, ug usab kadtong anaa sa Pinadayag tres nga nagdumili sa tambag ngadto sa iglesia sa Laodicea.

Mosulod usab siya ngadto sa mahimayaong yuta, ug daghang mga nasod ang mapukan; apan kini makalingkawas gikan sa iyang kamot, mao ang Edom, ug Moab, ug ang mga pangulo sa mga anak sa Ammon. Daniel 11:41

Si Isaias may panan-awon kang Jesu-Cristo diha sa Iyang balaang puloy-anan, maingon usab kang Juan diha sa Pinadayag. Si Isaias nagrepresentar sa “ikapulo” o ikapulo nga bahin nga “mobalik” ug “pagakan-on” ingon sa usa ka kahoy. Ang Hebreohanong pulong nga gihubad nga “kan-on” nagkahulogan sa pag-ut-ut pinaagi sa kalayo. Apan ang “ikapulo” adunay usa ka “katuyoan” sa sulod nila nga dili maoy-ot sa kalayo. Dayag nga ang siyam ka bahin sa napulo wala makabaton niana nga katuyoan? Ang kalayo nga gihulagway nga nagalamoy ug nagaut-ut sa teil ug kahoy nga encina mao ang kalayo sa Mensahero sa Pakigsaad nga moanhi sa kalit ngadto sa Iyang templo diha sa basahon ni Malakias.

Ania karon, ipadala ko ang akong mensahero, ug siya mag-andam sa dalan sa akong atubangan; ug ang Ginoo, nga inyong gipangita, sa kalit moanhi sa iyang templo, bisan ang mensahero sa tugon, nga inyong gikalipayan: ania karon, siya moanhi, nagaingon ang Ginoo sa mga panon.

Apan kinsa man ang makaantus sa adlaw sa iyang pag-anhi? ug kinsa man ang makabarog sa diha nga siya magpakita na? kay siya sama sa kalayo sa magtutunaw, ug sama sa sabon sa mga magpaputi sa panapton: Ug siya molingkod ingon nga magtutunaw ug magpupuripikar sa salapi: ug iyang pagaputlion ang mga anak ni Levi, ug iyang hinloan sila sama sa bulawan ug salapi, aron sila makahalad ngadto sa Ginoo ug halad diha sa pagkamatarung. Unya ang halad sa Juda ug Jerusalem mahimuot ngadto sa Ginoo, ingon sa mga adlaw sa kanhing panahon, ug ingon sa miaging mga tuig. Malakias 3:1–4.

Ang ikanapulo ni Isaias, (nga mao ang ikapulo) mao usab ang “halad diha sa pagkamatarung” ni Malakias. Ang halad ni Malakias mao ang katawohan sa Dios, nga gihulagway ingon nga “ang mga anak ni Levi” nga ginaputli pinaagi sa kalayo aron makahatag ug “halad diha sa pagkamatarung,” ug kadtong mga “gikaon” sa kalayo diha sa pagpamatuod ni Isaias mao ang ikanapulo, o ang ikapulo.

Sumala sa grasya sa Dios nga gihatag kanako, ingon nga usa ka maalamong magtutukod, akong gipahimutang ang pundasyon, ug may lain nga nagatukod ibabaw niana. Apan magmatngon ang tagsatagsa kon unsaon niya pagtukod ibabaw niana. Kay walay laing

pundasyon nga arang ikapahimutang ni bisan kinsa gawas niadtong nahipahimutang na, nga mao si Jesu-Cristo. Karon kon adunay motukod ibabaw niining pundasyonha ug bulawan, salapi, mahalong mga bato, kahoy, uhot, dagami; ang buhat sa tagsatagsa igapadayag: kay ang adlaw maoy magapadayag niini, tungod kay kini igapadayag pinaagi sa kalayo; ug ang kalayo maoy mosulay sa buhat sa tagsatagsa kon unsa ang matang niini. 1 Corinto 3:10–13.

Dinhi gipahayag ni Pablo nga ang mga buhat sa matag tawo igapadayag pinaagi sa “kalayo”. Sa Malakias, ang kalayo mosunog ug mopapas sa mga hugaw nga salin. Sa Isaias, ang paghinlo sa “ikanapulo” mahitabo “sa dihang” mangatagak sila sa ilang mga dahon. Ang mga dahon usa ka simbolo sa tinagong sala, pagpakaaron-ingnon, ug pagpatuyang sa kaugalingon, sumala sa gipanghimatud-an ni Adan ug Eva.

Ang “ikapulo” ni Isaias adunay usa ka esensiya sa sulod nila nga dili masunog ug mapapas, ug kana nga esensiya mao ang “balaan nga binhi.” Anaa kanila si Cristo, ang paglaum sa himaya. Si Isaias usa ka “balaan nga binhi” mismo ug usab mao ang “ikapulo” nga iyang giila. Ang “balaan nga binhi” ug ang “ikapulo” mobalik gikan sa kahimtang sa Laodicea ngadto sa kahimtang sa Filadelfia pinaagi sa Kapadayagan ni Jesu-Cristo diha sa Iyang santuwaryo.

Ang panan-awon sa himaya sa Dios nga maoy hinungdan nga si Isaias mosinggit nga siya nangahanaw na, nga siya usa ka tawo nga mahugaw ug usa ka makasasala nga nanginahanglan sa kapasayloan, mahitabo sa langitnong santuwaryo sa dihang ang mga kahoy mangatagak sa ilang mga dahon. Ang pulong nga “cast” nagpasabot sa “isalikway,” o sa “putlon” ang usa ka kahoy. Ang pagsalikway sa Laodicea dinhi gihulagway. Ang “ikasapulo” o salin moagi sa naghinlo nga “kalayo” nga ipahinabo sa Mensahero sa Tugon ni Malakias, busa ang ilang tawhanong mga buhat masunog sa espirituwal, ug busa mahabilin lamang “ang unod” nga dili mahimong masunog, nga mao ang “Balaan nga Binhi”. Kadtong mosalikway sa pagpaminaw pagaisipon nga sama sa mga patayng uga nga dahon nga nangatagak, o igasuka gikan sa baba sa Ginoo.

Si Jesus mao ang Balaang Binhi, ug ang usa ka binhi naglangkob sa tanang gikinahanglang “DNA” aron mapatubo ang tibuok tanom. Ang Pulong sa Dios usa ka binhi, ug busa ang unang paghisgot sa usa ka butang diha sa Pulong sa Dios naglangkob sa tanang impormasyong gikinahanglan aron madala kana nga hilisgutan ngadto sa hingpit nga pagkahamtong diha sa magtotoo, kon kini matarong nga masabtan.

Ang ikaunom nga kapitulo sa Isaias nagaila sa usa ka katawhan nga dili “makadungog” sa yugto sa panahon diin KINAHANGLAN ka makadungog aron mapanalanginan pinaagi sa mensahe sa Pinadayag ni Jesu-Cristo. Ang katawhan nga gipasabot ni Jesus mao ang piniling katawhan sa Dios, sila mao ang Iyang asawa, sila mao ang Iyang katawhang may pakigsaad, sila mao ang karaang Israel.

Ang karaang Israel o ang nahaunang Israel nagatipo sa modernong Israel o sa ulahing Israel. Ang katawhan sa Dios sa katapusan sa kalibotan mao ang mga Seventh-day Adventist, Iyang piniling katawhan, Iyang asawa, Iyang katawhan sa tugon—ang modernong Israel. Ang pagpamatuod sa kasaysayan ni Isaias, inubanan sa kasaysayan ni Cristo, nagahatag ug duha ka mga saksi nga nagapahimutang nga sa katapusan sa kalibotan ang Seventh-day Adventism anaa sa usa ka nawala

ug dili na maluwas nga “kahimtang” nga gilarawan diha sa mensahe ngadto sa Laodicea.

Dili gayod sila dili-maluwas, kondili dili-maluwas lamang diha sa ilang kahimtang nga Laodiceano, maingon kang Isaias sa wala pa ang iyang kasinatian ug maingon sa mga Judio sa kasaysayan ni Cristo.

Usa sa mga butang nga ang usa ka Laodiceano kinahanglan “makadungog” mao ang sambingay sa Magpupugas. Kinahanglan siya “makadungog” diha nianang sambingaya nga ang Pulong sa Dios mao ang usa ka “binhi”, usa ka balaang binhi. Sa dihang kana “madungog”, unya adunay mapahimutang nga patukoranan nga magsugod sa pag-abli sa tinagong mensahe sa Pinadayag, kay kana nga mensahe naputos sa halalum nga pag-ila nga si Jesus mao ang Alpha ug Omega, ang Nahauna ug ang Nahisunod, ang Sinugdanan ug ang Katapusan. Ang pagsabot sa relasyon sa katapusan uban sa sinugdanan nagalakip sa pagsabot nga si Jesus mao ang Pulong, ug Siya mao ang Binhi.

Sa sinugdan mao na ang Pulong, ug ang Pulong uban sa Dios, ug ang Pulong mao ang Dios. Kini siya sa sinugdan uban sa Dios. Ang tanang mga butang gihimo pinaagi kaniya; ug gawas kaniya walay bisan unsa nga nahimo nga nahimo. Diha kaniya ang kinabuhi; ug ang kinabuhi mao ang kahayag sa mga tawo. Ug ang kahayag nagasidlak sa kangitngit; ug ang kangitngit wala makasabut niini. Juan 1:1–5.

Karon kang Abraham ug sa iyang kaliwat gihatag ang mga saad. Wala siya mag-ingon, Ug sa mga kaliwatan, ingon nga sa daghan; kondili ingon nga sa usa, Ug sa imong kaliwat, nga mao si Cristo. Galacia 3:16.

Aron masabtan ang relasyon tali sa katapusan ug sa sinugdanan, gikinahanglan ang pagsabot sa “lagda sa unang paghisgot.” Ang lagda sa unang paghisgot nagpaila nga ang sinugdanan sa usa ka hilisgutan mao ang labing mahinungdanong pakisayran, kay kini naglangkob sa tibuok sugilanon; kay ingon nga Pulong sa Dios, kini usa ka liso. Ang katapusang paghisgot mao ang ikaduha sa pagkaimportante, sa diwa nga didto ginahiusa ang tanang mga elemento sa sugilanon ug walay nabiling wala matapos. Apan ang mga paghisgot sa tunga-tunga bahin sa usa ka hilisgutan mao ang nagdugang sa kusog ug katin-aw sa sugilanon, ug niana nga diwa ang tunga-tunga ingon ka kinahanglanon sama sa sinugdanan o sa katapusan.

Aduna pay labi ang angay hisgutan mahitungod niining hilisgutan, apan sa atong pagbalik sa teksto sa Mateo 13 atong makita nga giila ni Jesus ang duha ka mga hut-ong sa mga tawo nga makadungog o dili makadungog. Iyang giila ang labaw pa sa usa ka paagi sa dili pagkadungog, apan dayon iyang gipamulong ang usa ka panalangin ibabaw niadtong mga nakadungog.

Apan hinoon bulahan ang inyong mga mata, kay sila nakakita; ug ang inyong mga igdulungog, kay sila nakadungog. Kay sa pagkatinuod magaingon ako kaninyo, nga daghang mga propeta ug mga matarong nga tawo nangandoy sa pagkakita niadtong mga butanga nga inyong nakita, ug wala sila makakita niini; ug sa pagkadungog niadtong mga butanga nga inyong nadungog, ug wala sila makadungog niini. Busa pamatia ninyo ang sambingay sa magpupugas. Mateo 13:16–18.

Sa pagpanagna, kining “panalangin” busa mao gayud ang mao rang panalangin nga gihisgotan sa Pinadayag 1:3:

Bulahan siya nga nagabasa, ug sila nga namati sa mga pulong niini nga tagna, ug nagabantay sa mga butang nga nahisulat dinhi; kay ang panahon haduol na.

Ang paghisgot ni Jesus diha sa Mateo tresi ngadto sa Isaias unom, inubanan sa mga sinulat ni Ellen White, nagpamatuod nga adunay mga butang nga makita ug madungog sa katapusan sa kalibotan nga hilabihan ka dagku, nga daghang mga matarong nga tawo ug mga manalagna nangandoy nga mabuhi niadtong panahona sa dihang ang katapusang mensahe sa pasidaan pagaabrihan, ug nga ang mga tawo unya “makakita” ug “makadungog” niini.

Si Juan gisugoan sa pagsilyo sa gisulti sa “Pito ka mga Dalogdog” diha sa kapitulo napulo, ug diha sa kapitulo baynte-dos gihatag ang pagpahibalo nga, “Ayaw pagsilyohi ang mga pulong sa tagna niining basahona: kay haduol na ang panahon.” Ang sunod nga bersikulo nagaila sa pagtapos sa tawhanong panahon sa pagtintal. Sa dili pa matapos ang panahon sa pagtintal adunay pagpahibalo sa pag-abli sa “Pito ka mga Dalogdog,” nga mao lamang ang teksto sa basahon sa Pinadayag nga nasilyohan niadtong panahona. Mahitungod sa “Pito ka mga Dalogdog” gipahibalo kanato nga kini nagrepresentar sa sinugdanan ug katapusan sa Adventismo.

“Ang pinasahi nga kahayag nga gihatag kang Juan, nga gipahayag diha sa pito ka mga dalugdog, maoy usa ka paghulagway sa mga hitabo nga mahitabo ilalom sa mga mensahe sa nahaunang ug ikaduhang mga manulonda....”

“Human niini nga pito ka mga dalugdog mipatingog sa ilang mga tingog, ang sugo miabut kang Juan maingon kang Daniel bahin sa gamay nga basahon: ‘Timrihi kadtong mga butanga nga gipamulong sa pito ka mga dalugdog.’ Kini may kalabutan sa umaabot nga mga panghitabo nga igapadayag sa ilang han-ay.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, tomo 7, 971.

Ang Pito ka Dalogdog nagrepresentar sa mga panghitabo sa panahon sa sinugdanan sa Adventismo diha sa kasaysayan sa mensahe sa nahaunang ug ikaduhang manulonda, gikan sa 1798 hangtod sa Oktubre 22, 1844, ug sa mao gihapong artikulo nga gihisgotan sa ibabaw gipahibalo kita nga ang Pito ka Dalogdog “may kalabutan sa umalabot nga mga panghitabo nga igapadayag sumala sa ilang han-ay.” Ang kasaysayan sa sinugdanan sa Adventismo naghulagway sa katapusan sa Adventismo, kay si Jesu-Cristo, ingon nga Alpha ug Omega, nagbutang sa Iyang pirma ibabaw sa tibuok kasaysayan sa Adventismo, kay kini usa ka kasaysayan nga balaan sama sa kasaysayan sa karaang Israel.

Sumala kang Jesus diha sa Mateo 13, kining mga hitabo mao ang gitinguha sa mga propeta nga makita, ug tungod niini gipanalanginan ang mga tinun-an kay ilang nahibaloan kini. Kadtong mga tinun-an nagrepresentar sa katawhan sa Dios sa katapusan sa kalibotan nga gipanalanginan tungod sa ilang makita ug madungog. Ang ilang makita ug madungog mao ang mensahe sa Kapadayagan ni Jesu-Cristo, nga girepresentar usab sa mensahe sa Pito ka mga Dalugdog, nga nagrepresentar sa kasaysayan sa mga Millerite ug sa kasaysayan sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo.

“Ang tanang mga mensahe nga gihatag gikan sa 1840–1844 kinahanglan himuong may kusog karon, kay daghan ang mga tawo nga nawad-an sa ilang pagkatultol. Ang mga mensahe kinahanglan moadto sa tanang mga iglesia.

Miingon si Cristo, “Bulahan ang inyong mga mata, kay sila nakakita; ug ang inyong mga dalunggan, kay sila nakadungog. Kay sa pagkatinuod magaingon ako kaninyo, Nga daghang mga propeta ug matarong nga mga tawo ang nangandoy sa pagtan-aw niadtong mga butanga nga inyong nakita, ug wala makakita niini; ug sa pagdungog niadtong mga butanga nga inyong nadungog, ug wala makadungog niini” [Mateo 13:16, 17]. Bulahan ang mga mata nga nakakita sa mga butang nga nakita niadtong 1843 ug 1844.

“Ang mensahe gihatag na. Ug kinahanglan nga walay paglangan sa pagsubli sa mensahe, kay ang mga timailhan sa mga panahon nagakatuman na; ang panapos nga buluhaton kinahanglan pagabuhaton. Usa ka dakong buluhaton pagabuhaton sa hamubo nga panahon. Usa ka mensahe sa dili madugay igahatag pinaagi sa pagtudlo sa Dios nga motubo ngadto sa usa ka makusog nga singgit. Unya si Daniel motindog sa iyang dapit, aron sa paghatag sa iyang pagpamatuod.” Manuscript Releases, volume 21, 437.

Gipaila ni Ellen White ang kasaysayan nga gipaila ni Cristo ingon nga mao ang kasaysayan nga gitinguhang makita sa matarong nga mga tawo, ingon nga mao ang kasaysayan sa mga Millerite gikan sa 1840 hangtod sa 1844, ug dayon miingon nga ang usa ka “mensahe sa dili madugay igahatag pinaagi sa pagtudlo sa Dios nga motubo ngadto sa usa ka makusog nga singgit.” Ang “makusog nga singgit” nagsimbolo sa katapusang pasidaan sa ikatulong manulonda, ug sa dihang kana nga mensahe igahatag na, sublion niini ang kasaysayan sa sinugdanan sa Adventismo. Ang katapusang mensahe sa pasidaan mao ang “mga mensahe” nga “kinahanglan moadto sa tanang mga iglesia,” ug ang tanang “mga mensaheng gihatag gikan sa 1840–1844 kinahanglan karon himuong mabaskog.”

Ang Alpha ug Omega naghulagway sa katapusan uban sa sinugdanan. Si Ellen White nagaingon nga “ang mga mensahe ipaadto ngadto sa tanang mga iglesia,” ug si Jesus miingon kang Juan, “Ako mao ang Alpha ug Omega, ang nahauna ug ang naulahi: ug, Ang imong nakita, isulat sa usa ka basahon, ug ipadala kini ngadto sa pito ka mga iglesia nga atua sa Asia; ngadto sa Efeso, ug ngadto sa Smirna, ug ngadto sa Pergamo, ug ngadto sa Tiatira, ug ngadto sa Sardis, ug ngadto sa Filadelfia, ug ngadto sa Laodicea.”

Ang mga mensahe sa 1840 hangtod sa 1844 kabahin sa ipadala ngadto sa mga iglesia.